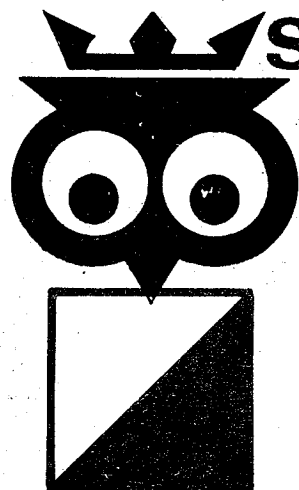

SLAVIA VŠ PRAHA

83

83

83

83

83

83

83

O B S A H

Úvodem

Úspěchy historie

Fakta o oddílu a Personálie

Termínovka

Připomínky k činnosti našeho oddílu

4.9.1983 Stříbrná nečísle

MS z pohledu diváka

Trenérový vzpomínky

Moderní metody hledání ideálního člena oddílu OB

Jednou si dole, jednou nahoře

Jak jsem závodil

Příspěvek ke všeobecné zdravotědě

Se lvíčkem na prsou

Tenkrát na západě

V NDR s Julčou

Výsledky

Ú V O D E M

Ročenka s loňským letopočtem na deskách definitivně potvrzuje, že skončila další sezona našeho běhání a působení vůbec. Tato sezona nebyla ledajaká, byla patnáctá v historii oddílu.

Kulaté číslo svádí k důkladnému bilancování, které by nepochybně bylo zajímavé, ale myslím, že již nijak neovlivní současné výsledky naší činnosti. Úspěšná minulost by nám měla být vzorem, i když snad nyní trochu nedostižným, neboť poměry v oddíle, i v našem sportu všeobecně, jsou trochu jiné. Měřeno sportovními výsledky krok stále držíme, totéž lze říci o činnosti organizátorské a mapařské. Již několik sezon se však neuskutečnil dříve tradiční zájezd do zahraničí. Společné trénování, vyjma haly, stejně jako celooddílová "masová" soustředění, jsou již také minulostí. Snažíme se o napravení vyjmenovaných i nevyjmenovaných nedostatků, ale naše snaha je v mnohém marná, ať pro nezájem členstva, anebo pro chabost sil výboru vzhledem k silám ovlivňujícím dění v našem sportu.

Na tomto místě mi připadá vhodné ocitovat Ročenku '72: "Tyto a další chronické bolesti známe, řešení však nemůže ležet na činnictvu či několika obětavých jedincích. Jak tedy na to? Vše záleží na nás!" Jak vidno, řešení je známé, ale jde o proces dlouhodobý, ne-li věčný, vyžadující účast všech. Tedy chutě do práce, aby léta následující byla alespoň tak úspěšná jako uplynulých patnáct.

V této souvislosti je nutno poděkovat za dobrovolnou činnost všem členům, současným i minulým, neboť bez jejich aktivity sportovní a činovnícké by oddíl nebyl takový jaký je. Věřím, že v budoucnosti tuto úroveň společnými silami alespoň udržíme, když už nezlepšíme. (A zlepšovat lze mnohé.)

Váš předseda
Zdeněk Polák

Ú S P Ě C H Y H I S T O R I E

Souhrn mistrů ČSSR, přeborníků ČSR, vítězů Čs.poháru a celostátních žebříčků.

- 1969 Borůvka, Kumbárová
- 1970 Křenková, Borůvková, Folprechtová, Petr, Hořínek
- 1971 Král, Pastušek, Dohnalová, družstvo B
- 1972 Petr 2x, Laciga 2x, Král 2x, Hořínek, Matějů, Hošková, Klimánek, družstvo A, družstvo B
- 1973 Hošková 5x, Hořínek 5x, Wollnarová 2x, Pachnerová E. 2x, Vanclová, Novák, Matějů, Laciga, Borůvka, družstvo A
- 1974 Hořínek, Král, družstvo B
- 1975 Ditrych 5x, Borůvka 2x, Hošková, Hustáková, Vanclová, Slaninová, Laciga, Hořínek
- 1976 Štambach, Škorpil, Borůvka, Hošková, družstvo A
- 1977 Macounová 2x, Keclíková 2x, Škorpil
- 1978 Janotová 2x, Dvořáková, Macounová, Keclíková
- 1979 Dvořáková 6x, Nováková 5x, Keclíková 3x, Janotová 2x, Macounová, Pachner, Ditrych, Alberová, družstvo A
- 1980 Janotová 4x, Keclíková 2x, Hošková, Macounová, Konopáč, družstvo A
- 1981 Keclíková 2x, Lacigová, Nováková, družstvo ..
- 1982 Zuzánek 3x, Ditrych, Hořínek, Kunc

Na MS 1979 získal Ing.Petr Uher bronzovou medaili ve štafetě. Je také nejlépe umístěným závodníkem v jednotlivcích, na MS 1972 v ČSSR byl 5.

Na AMS 1982 získal Zdeněk Zuzánek bronzovou medaili v závodě jednotlivců, Katka Keclíková a Blanka Uhrová získali zlaté medaile ve štafetě.

FAKTA O ODDÍLU

Oddíl čítá celkem 68 členů, z toho je 10 hostů; mužů je 42, žen 26. Studentů je celkem 26, absolventů vysokých škol je 37.

Získané výkonnostní třídy názorně ukazuje tabulka:

	OB	LOB
MT	2	2
I	22	5
II	11	2
III	10	-

Z evidence oddílu vysvítá následující stav tělovýchovných kádrů v oddíle:

		1983	1984	neplatné v r. 1984
R	III	15	12	2
	II	3	6	2
	I	5	5	1
T	IV	10	10	6 ??
	III	11	12	2
	II	6	6	4
	I	1	1	-
K	III	2	2	1 ?
	II	1	2	1
	I	7	6	1 ?????

? znamená "nepořádníky", kteří nemají legitimaci a o jejichž kvalifikaci není známo, v jakém stadiu platnosti je.

Do funkcí ve vyšších orgánech na další období byli zvoleni:

Borůvka - předseda mapové komise SOB ÚV ČSTV a 2. trenér reprezentačního družstva mužů

Dohnal - předseda metodické komise SOB MV ČSTV

Král - předseda subkomise ochrany přírody při PVK SOB ČUV ČSTV a člen disciplinární komise SOB ČUV ČSTV

Kreisinger - předseda hospodářské komise SOB ÚV ČSTV

Pachner - člen komise LOB SOB ČUV ČSTV a člen subkomise LOB
při STK SOB ČUV ČSTV

Pokorný - člen mapové komise SOB UV ČSTV

Ševčík - předseda trenérské rady SOB ČUV ČSTV

O pravidelné činnosti v oddíle se starali a starají:

- výbor ve složení -

předseda - Polák

místopředseda - Dohnal, který se staral o organizaci mapových
tréninků

předseda trenérské rady - Borůvka

hospodář - Píchal

vedoucí závodníků - Úlehla

trenér - Hořínek

- Uher se staral o veškerou agendu s mapami

- Novotný vedl tréninky v hale a konzultuje tréninkové plány
Zuzánka a Ditrycha

- Martin Lejsek sháněl, hlídal a vydával materiál

- bratři Němečkové vytvářeli nástěnku na I. P. Pavlova a dal-
ší grafickou propagaci akcí oddílu

- IBM 370.148 programovaný Pachnerem počítal výsledky, štafe-
ty, vede evidenci oddílu a vypracovává přihlášky na závody

- Hora počítal oddílový žebříček, též s pomocí výpočetní
techniky

- Macounová vybírala příspěvky

- Laciga, Ševčík a Drnek /z Tempa/ vedli mládež v TSM, které
bylo zrušeno

V reprezentaci byli:

Juliusová, Ditrych, Zuzánek a junioři Tomáš Lejsek a Macháček.

Vydané mapy:

Kozel 2 mapovali a kreslili Borůvka, Laciga, Uher

Údolí raků 1 " Laciga, M. Lejsek, kreslili Laciga, Uher

Údolí raků 2 " Borůvka, Král, kreslil Borůvka

Elýskava mapovali a kreslili Borůvka, Laciga, Uher

Pořádali jsme:

17. 4.	závod kraj. žebříčku ve Vel. Popovicích	425 závodníků
14. 5.	Přebor ČSR v NOB v Pyšelicích	143 závodníci
11. 6.	národní žebříček štafet v Říčanech	538 závodníků
10. 9.	přebor Prahy jednotlivců v Loděnici	300 závodníků
11. 9.	přebor Prahy štafet v Dřevčicích	143 závodníci
26.11.	3. ročník přespolního běhu Motolem	190 závodníků

PERSONÁLIE

- do oddílu přišli tito hotoví závodníci:
Ivana Pešková z Liberce, studentka VŠE a elitačka v OB i LOB,
Honza Nešpor z Hradce Králové, který si získává dobré body
k přijetí na VŠ prací v ústavu ČSAV, člen juniorské repre-
zentace
- s OB buď ve formě závodů nebo tréninku se poprvé seznámili:
Kateřina Kubátová, dietně zdravotní sestra,
Ivana Noullová, studentka FTVS a
Petr Krásný, zaměstnanec ČKD
- dále naše řady rozšířily manželky členů:
Jiřina Kuncová a Alena Poláková
- Evžen Harant složil úspěšně maturitu
- Zuzana Juliusová rovněž úspěšně složila maturitu a stala
se učitelkou na ZŠ
- Luděk Minařík po několika pokusech opravdu narukoval na vojnu
- Aleš Macháček také narukoval, takže minimálně /a doufejme i
maximálně/ 2 roky bude hájit barvy RH VŠ SNB
- Lenka Rybiářová se po vdavkách jmenuje Tyburcová
- Růža Bešťáková úspěšně ukončila strojní fakultu a stala se
zaměstnankyní finanční správy
- Jirka Konopáč úspěšně ukončil VŠZ a odešel od svých třech dětí
na 5 měsíců na vojnu
- Jirka Holas úspěšně nedokončil VŠZ a koná dva roky zákl. voj.
služby
- Martin Vik úspěšně složil státní zkoušky na VŠZ a teď pilně
pracuje na druhé diplomce
- přírůstky jsou letos chudé - jen Jan Píchal ml. a Vojta Hora
- R II se stali: Dohnal, Pachner a Polák
- K II se stal Martin Lejsek

PODĚKOVÁNÍ

Loučíme se s mistryní sportu Svaťou Novákovou, které od nás
odchází závodit do Karlových Varů, kde hodlá běhat na úrovni
kraje a věnovat se výhradně Janičce a Pěťovi. Při této příleži-
tosti ji děkujeme za dlouholetou úspěšnou reprezentaci a za znač-
ný podíl na sportovních úspěších oddílu v uplynulých deseti letech.

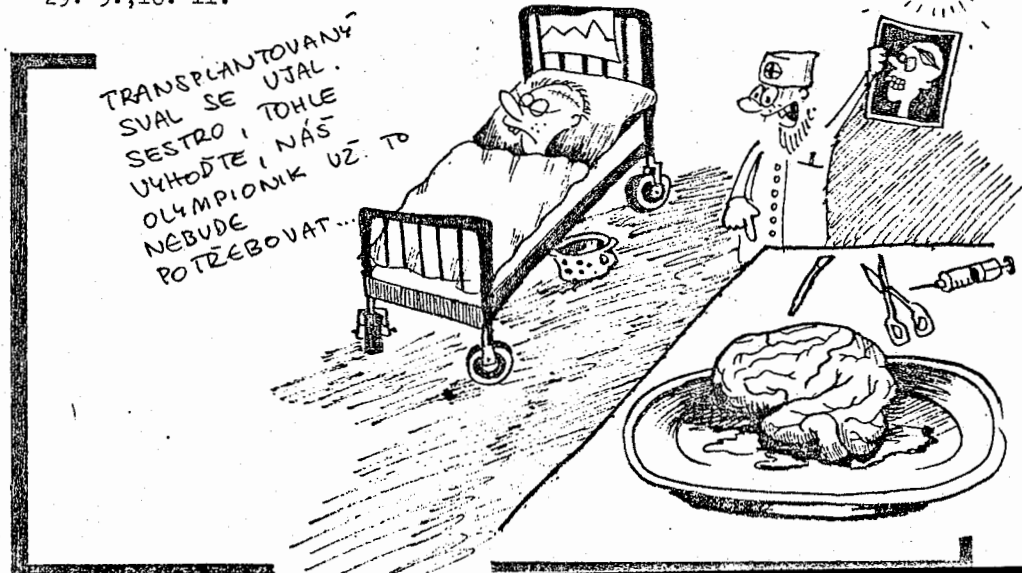
TERMINOVKA ZÁVODŮ 1984

Datum	druh	název	soutěž	pořadatel
7. 1.	SO	LOB	CŽ, ČP	RH Hradec Králové
8. 1.	NE	LOB	CŽ, ČP	"
14. 1.	SO	LOB	CŽ, ČP	O. Opava
15. 1.	NE	ŠLOB		"
21. 1.	SO	LOB	CŽ, ČP	Jiskra Nový Bor
22. 1.	NE	ŠLOB		"
11. 2.	SO	LOB	CŽ	VŠZ Brno
12. 2.	NE	ŠLOB		"
18. 2.	SO	LOB		Jilemnice
19. 2.	NE	LOB		Mezinárodní dvouetapový
25. 2.	SO	LOB	ČP	Mistrovství ČSSR Baník Ostrava
26. 2.	NE	ŠLOB		"
17. 3.	SO	DOB		Našim děvám Loko
24. 3.	SO	DOB		Zlatá šiška Slaný
1. 4.	NE	DOB		Jarní kufr RH Mladá Boleslav
7. 4.	SO	NOB		Přebor Prahy FS
8. 4.	NE	DOB	PŽ	FS
14. 4.	SO	DOB		Povondrův memoriál Kladno
15. 4.	NE	OBDT		Přebor Prahy Praga
30. 4.	PO	DOB	PŽ	VŠ Praha
29. 4.	NE	OBDT		Přebor ČSR Slavojev Bruntál
5. 5.	SO	NOB		Přebor ČSR Slaný
6. 5.	NE	ŠOB		BĚS Sp. Rychnov n. K.
9. 5.	ST			24 hodin OB Praga
13. 5.	NE	DOB	PŽ	Kbely Slovan ÚV ČSTV
19. 5.	SO	DOB		Otvovice
20. 5.	NE	DOB	PŽ	Lokvencův memoriál Loko
26. 5.	SO	DOB	CŽ, ČP	E, A, Bz FS
27. 5.	NE	DOB	CŽ, ČP	E, A, Bz Sparta
2. 6.	SO	ŠOB	Š	Bz, Bs VŠ Praha
3. 6.	NE	ŠOB	Š	Bz, Bs RH Hradec Králové
9. 6.	SO	LOB	PŽ	Tempo
10. 6.	NE	DOB		Muchův memoriál Slavia IPS
16. 6.	SO	DOB	CŽ, ČP	E, A, Bs Sokol Brno Žabovřesky
17. 6.	NE	DOB	CŽ	Bz Kladno
DOB			CŽ, ČP	E, A Gottwaldov
DOB			CŽ	Bz Slaný
DOB			CŽ	Bs Kroměříž
23. 6.	SO	ŠOB	Š	Bz, Bs, Bv Třinec
24. 6.	NE	ŠOB	Š	Bz, Bs, Bv VŠB Ostrava
30. 6.	SO	DOB	CŽ, ČP	E, A, Bv Loko Bratislava
DOB			CŽ	Bz VŠ Plzeň
1. 7.	NE	DOB	CŽ, ČP	E, A, Bv Loko Bratislava
DOB			CŽ	Bz Loko Plzeň
27.-29.7.		GP Slovakia		VŠT Košice
3.-5.8.		3 denní OB		Jiskra Nový Bor
7.-11.8.		5 dní OB		Jitín
srpen		Interkompas		Jindřichův Hradec

Datum	druh	název	soutěž	pořadatel
2. 9.	NE	DOB	VŽ	RH Mladá Boleslav
8. 9.	SO	DOB		Loko
9. 9.	NE	ŠOB		Kačerov
15. 9.	SO	DOB	CŽ	VŠ Praha
16. 9.	NE	ŠOB		"
22. 9.	SO	DOB	VŽ	Odolena Voda
23. 9.	NE	DOB	PŽ, VŽ	Sparta
29. 9.	SO	DOB	CŽ, ČP	Loko Pardubice
		DOB		"
30. 9.	NE	ŠOB		"
		DOB		Praga
6. 10.	SO	DOB	VŽ	Kladno
7. 10.	NE	DOB	PŽ, VŽ	Praga
13. 10.	SO	OB DT	ČP	VŠZ Erno
		DOB	PŽ	Ekonom
20. 10.	SO	DOB	VŽ	Chemie
27. 10.	SO	DOB	VŽ	Slaný
		NOB		"
8. 12.	SO	NOB		Praga
16. 12.	NE	DOB		Sparta

ČP Československý pohár /elita/
 CŽ celostátní žebříček /výkonostní skupina A i B/
 Š závod kvalifikační soutěže štafet ČSR
 Bz výkonostní skupina B, oblast západní /Čechy/
 Bs " " " " střední /Morava/
 Bv " " " " východní /Slovensko/
 PŽ pražský žebříček
 VŽ veteránský žebříček

Velikonoce jsou 21. - 23. 4., pracovní soboty 31. 3., 12. 5., 29. 9., 10. 11.

PŘIPOMÍNKY K ČINNOSTI NAŠEHO ODDÍLU

Úvodem.

Každá společnost či organizace má svá pravidla, kterými se musí její členové řídit. Náš oddíl je organizace dobrovolná, ale to nic nemění na tom, že máme také svá pravidla a jim se musíme podřizovat. Každý člen má určitá práva a na druhou stranu určité povinnosti. Poslední dobou se ovšem na tyto povinnosti zapomíná a všichni jen křičí po právech. To, co tu píšete, se týká zejména mladé generace. Staří se naopak často hlásí ke svým povinnostem a zapomínají na to, že mají také nějaká práva. Co mám konkrétně na mysli? To, že náš oddíl hraje jízdenky, startovné, diety atd. se stalo naprostou samozřejmostí. Fasovat boty, bundy, trika ... by chtěl každý a to co nejvíce, nejčastěji, nejdříve.

Ale nic není zadarmo! Oddíl za to vyžaduje:

1. Výkony na závodech.

Opravdu. Někteří lidé trénují a dokonce i mají výsledky - zejména v jednotlivcích. Ale štafety? Na ty přece zůstat nebudu. Proč? V pondělí mám zkoušku, stavím komín, žena je nervózní nebo mě rozbolí hlava a vůbec nejlépe je neřít nic a zmizet. Však oni si nějak poradí! Takže pak kvůli těmto lidem trpíme my, kteří místo snídaně přepisujeme štafety a vymýšlíme, jak to zkombinovat, trpí Honza Pachner, kterému byla rozbourána veteránská štafeta, trpí Ondra Táborský, protože zase poběží s Honzou Pachnerem a hlavně trpí tím jméno oddílu, protože nakonec z toho všeho nezaběhnou ani tito trpící.

2. Dodržování organizačních zásad.

Přihláška na závody? Přihlašovat se nebudu, však on mne Pepe přihlásí sám. Padesátník na korespondák? To je moc. Nebo sněd korunu na telefon? Kdepak. A nebo: přihlásím se na závody, to nevádí, že na ně nepojedu. Však já zase pojedu na jiné, na které nejsem přihlášený. A pokuta? Z toho se nějak vyvlíknou.

Zde je na místě použít Cimrmanův "Šrapnel", Majere! Nevyvlékneš!

A omluvy? To přece každý pozná, že když nepřijdu k vlaku, že nepojedu ... atd.

3. Pořádek na sauně.

Každý by se po tréninku rád napil, ale nikoho teď už nenapadne přijít dříve a nekoupit limonády a pivo. Proč? Není se čemu divit! Ti, do ho nosili, pak ještě museli uklízet láhve a doplácet. Když už někdo láhev vrátil, alespoň nezaplatil. Kačka sedmdesát je kačka sedmdesát. Klesající trend v oásku v lahvi od okurek nezastavili ani poctivci, kteří platili pravidelně po dvou korunách. A když není pivo, tak se alespoň dobře začarmo najíme. A tak se například v létě Ďoubovi vypařilo třináct velkých konzerv. Ale vždyť je má z menzy! Nakonec si Ďouba při jízdě do hor, na kterou je měl nachystané, musel nakoupit za dvě stovky nové!

U dveří se hromadí papíry, smrdí prázdné konzery a nikoho nenapadne, že by mohly smrdět v popelnici. Až pak někomu, kdo po vyklizení koleje přijede na saunu přespat, dojde, když už ani otevřené okno nepomáhá, že odpadky patří do popelnice. A za to, že tek uklidil, rozprostře nahoře spacák a nechá ho tam válet ještě týden. A ačkoliv nemáme místa nazbyt pro oddílové věci, naveze sem spoustu "potřebných" věcí, které si zde uloží na několik dnů, týdnů ba dokonce i let.

4. Jednorázové práce nutné k činnosti oddílu.

Je zřejmé, že aby vůbec mohl orientační běh existovat, musíme si navzájem uspořádat závody. Každý by si měl odpracovat část úměrnou své účasti na závodech. A pokud chceme, aby se úroveň orientačního běhu stále zvyšovala, musíme tomu dát ještě trochu víc. Avšak uspořádat závod, to není jen přijet v den konání na shromaždiště, ale i tvorba mapy, stavba a zákres trati, vyjednání shromaždiště, financování, příprava a oprava stojenů, šňůr, transparentů ..., nákup připínáčků, toaletního papíru ..., odvoz toho všeho do lesa, roznesení kontrol - a pak teprve přijde na řadu start a cíl!

Je pravda, že některé věci musí chtět nechtět vyřizovat výbor oddílu, ale pomoc ostatních by měla být maximální.

Samozřejmě, že kartografické práce provedou kvalifikovaní a ostatní zase připraví stojeny, provazy, zákresy tratě atd.

Je nutno přiznat, že jsme všechny závody jakž takž zvládli, ale vždy na úkor několika utahaných a nevyspalých lidí, kteří pak pro svou malátnost nedostanou na vlastním závodě od Píchala ani párek.

Materiální příprava závodů je jednou za čas jako brigáda na "Sauně", spojená vždy s údržbou a zvelebováním naší cheloupy. Počítá se s účastí především mladých a mladších, neboť ti "Saunu" nejvíce využívají. Ovšem i sem přichází stále stejný a stále se zužující okruh lidí.

5. Řízení oddílu.

To se týká především výboru oddílu. Je to činnost dobrovolná a každý ji musí dělat rád a bezplatně. Abychom však pracovali rádi je třeba za sebou vidět výsledky, tj. zvláště hladký chod oddílu. Tím, že nedodržíte naše pravidla, nám práci jen ztěžujete, ale často i maříte. A tak se stává, že naše činnost, od účasti na závodech až po vlastní pořádání, je často živelnou improvizací.

Kdo máte chuť, dobrý nápad či cítíte potřebu se realizovat při řízení oddílu, přijďte, práce je stále dostatek. Na tomto místě je třeba poděkovat M. Lejskovi, který se ujal shánění a evidování materiálu, a Němečkům, kteří dělají, ač zatím zřídka, nástěnku na I. P. Pavlova.

Na závěr.

Je třeba, aby si každý uvědomil, že v příštích letech bude každá výhoda důsledně vyvážena povinnostmi. Preferovaný bude sportovní výkon, ale na druhou stranu ani sportovní výkon nestačí. nebude-li podepřen dalšími alespoň základními povinnostmi. Ostatní si budou muset své výhody zaskoužit značným zvýšením své aktivity v jiných výše zmíněných oblastech.

Myslím, že se každý z vás najde v těchto řádkách, a doufám, že vás zahlodá svědomí a učiníte vše, aby stránky příštích ročenek nemusely zabírat kritické články tak, jako to mají již dnes v jiných ideálních oddílech.

Kdo se však nechce podřídít našim zákonům, nechť leskavě opustí naše řady. Nejme zaopatřovací ústav, jsme jen dobrovolná tělovýchovná organizace.

Za výbor oddílu J. Úlehla

4. 9. 1983 - STŘÍBRNÁ NEDĚLE

O letošním MS toho bylo hodně napsáno, asi proto, že jsme byli tak úspěšní. Články byly různé dlouhé, většina jich byla pěkně napsána. Mezi nejdelší patřila reportáž ve Stadionu "Příběh stříbrného autobusu". Ta přehledně líčila celou naši výpravu za získáním dvou stříbrných medailí, ale o našem velkém úspěchu se zmínila v jednom odstavci o devíti řádcích. Na tomto bych ji chtěl doplnit o mé zážitky a prožitky z tohoto šťastného dne, hlavně o to, co nikdo jiný neviděl, z lesa.

Moc jsem se na štafety těšil, a to ze dvou důvodů. Jednak je mám ze všech druhů OB nejraději a protože jsem chtěl dokázat, že výpadek v závodě jednotlivců byl pouze náhodný a že jsem opravdu dobře připraven. Tak jako celý rok jsem běhal v reprezentační štafetě druhý úsek, i teď jsem ho běžel. Rozbíhal Vlastík Uchytíl, předával mně, třetí byl Jožo Pollák a finišoval Kačor. Sestava, až na třetí úsek Joži, očekávaná a po celý rok celkem úspěšná /Jožo Pollák podal v jednotlivcích hezký výkon a tím mu byla dána přednost před Luďkem Pavelkem/. Každý z nás dostal od trenéra taktické pokyny, které měl na svém úseku dodržovat. Já jsem měl běžet na jistotu a čekat na chybu soupeřů. Když by byla malá a soupeři by ztratili na mě jen málo, měl jsem zpomalit a nechat se doběhnout. Při jejich větší chybě jsem měl zrychlit a získat rozhodující náskok. Dostí teoretické, ale přesto na tom něco bylo; hlavně jsem nevěděl, jak poznám velikost chyby ostatních. Farsta totiž umožňuje takové větvení, při kterém se ztratí jakákoliv orientace o soupeřích. Přesto jsem věnoval pokynům trochu pozornosti, ale sám jsem si myslel, že předem se nedá nic naplánovat a jak poběžím, to se rozhodne podle situace během závodu.

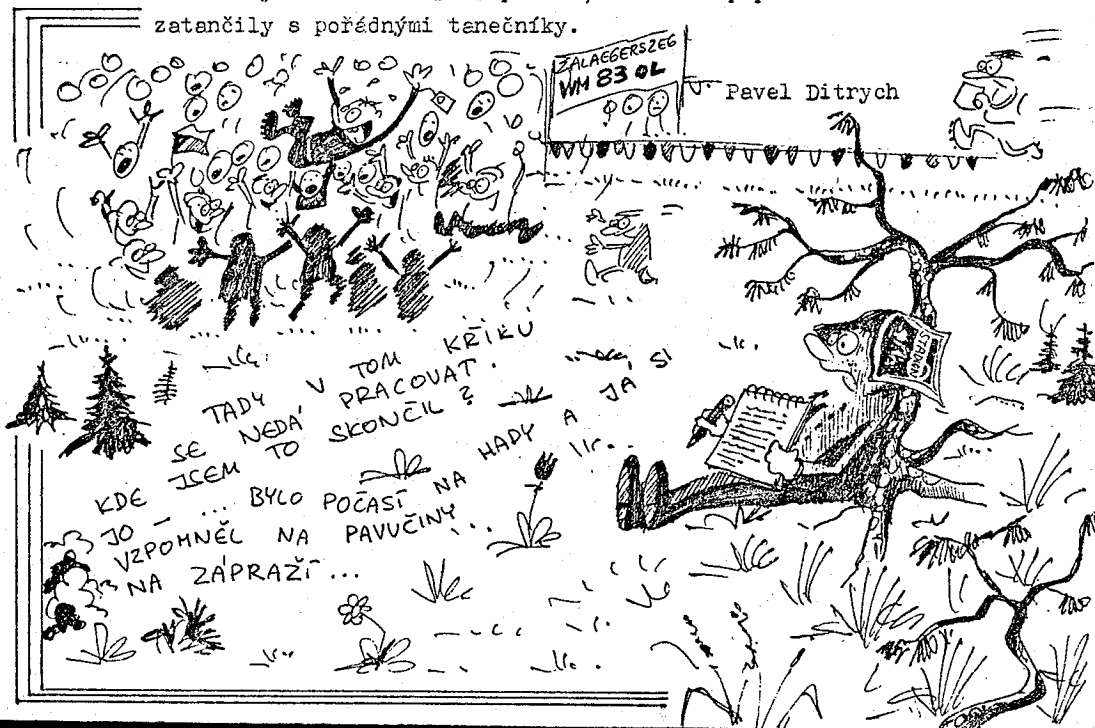
Štafety začaly beze mne. Když první vbíhali do lesa, autobusy se druhými úseky dorazily na shromaždiště. V klidu jsem se převlékl a začal se rozvíčovat a rozběhávat. Nebylo mi moc dobře, nejspíš z nervozity /nebo z přemíry tekutin/ a občas se mi chtělo zvracet.. Přemohl jsem to, a naopak jsem do sebe nalil další dcl iontového nápoje - začínalo být dosti teplo a na tra-

ti nebylo občerstvení. Zprávy z obou radiokontrol se nelišily, Vlastimil Uchytíl byl na prvních místech a najednou se jako první objevil v cílové rovince. Zároveň dobíhali další čtyři: mistr světa Berglia z Norska, Angličan, Maďar, Fin. Neměl jsem moc času na přemýšlení a vyrazil rychle k výdejné mapě. Zaslechl jsem Vlastíkovo: "Je to rychlé", mohutné povzbuzování a najednou byl klid, byl jsem sám před svou mapou a podle taktických pokynů jsem čekal na soupeře, až přiběhnou. Za tu chvíli jsem si promyslel všechny postupy a ještě kousek jsem popoběhnul. Na kopci, 300 m za startem, nás už bylo všech pět pohromadě a v tomto složení jsme běželi takřka celý úsek. Tempo udávali většinou Maďar Szeles /čti Séleš/ a Angličan, nevím, jak se jmenuje. Za nimi jsem běžel ve trojici s O. Thonem a Finem a vyrovnávali chyby prvních dvou. Byl to běh taktický a k tomu ještě docela rychlý. Ale ne tak, abych přestal vnímat situaci terénu a kontrolovat soupeře. Většinu kontrol jsme měli všichni stejnou, pouze na dvou místech se lišily, ale rozdíl byl nepatrný, takže jsme se vždy zase seběhli. Nakonec jsem zjistil, že jsem měl úplně stejnou trať s O. Thonem.

Monotónnost běhu byla přerušena dvěma těžšími kontrolami za občerstvovačkou. Všichni jsme vběhli do hustníkové partie poměrně rychle, já byl zrovna na konci skupinky. Vdechnul jsem totiž mouchu, musel jsem zastavit a vykašlat ji. V poměrně složitě situaci cest ostatní nepostřehli odbočku vpravo a vzdalovali se od kontroly, já jsem zastavil a studoval mapu a nakonec se vydal správnou cestou. Kontrolu jsem našel hned, i když byla pěkně schovaná, a běžel dále. Vytvořil jsem si menší náskok, ale brzy jsem ho ztratil. Musel jsem dohledávat malé údolíčko v typické maďarské buši a byl jsem spatřen ostatními jak razím. Byli jsme opět pohromadě, ale už bez Fina. Kde se ztratil, přesně nevím, ale musela to být chyba velká, protože do cíle doběhl až 8 minut po mně. Několik kontrol byl opět klid, až přišel dlouhý úsek asi tak 1,5 km na předposlední kontrolu - radio. Běh se změnil v úprk, a já sbalil mapu a držel jsem se s posledními zbytky sil až do posledního kopce, kde jsem trochu zpomalil a ostatní se mi vzdálili. Myslel jsem, že je uvidím

při ražení, ale kontrola byla dosti lehká a oni na ní nezaváhali. Do cíle jsem doběhl na 4. místě se ztrátou necelé půlminuty, už jsem vůbec nemohl, stačil jsem předat a raději jsem si lehnul do trávy a odpočíval. Pořadatelům se to nějak nelíbilo, a tak mě Vašek Z. odvedl kousek dál od cílové čáry, kde jsem mohl dělat, co jsem chtěl.

Pravé štafetové drama nastalo na 3. a 4. úseku, to už se začalo rozhodovat o medailích. Já jsem se uchýlil do hloučku přátel z VŠ a tam vše sledoval. Jožo na radiovce udržoval čelní skupinu, ale v cíli už ztrácel skoro 3 minuty - menší chyba a potom rozdíl v úsecích. Kačor společně s Kentem Olsonem obdivuhodně běželi, dotáhli vedoucího Švýcara, ale bohužel nedoběhli Harolda Thona /N/ a tak jsme skončili druzí. Jaký je to úspěch, to mně došlo až o několik dní později, tam mi to takové nepřipadalo. Byl jsem hrozně unaven a bylo mně špatně od žaludku, asi jsem si skutečně "šáhnul". Ani jsem neměl chuť na žádnou oslavu, ale ani ostatní na tom nebyli o mnoho lépe. A tak nejvíc se veselili neběžící Ďunda a Palec a na závěrečném banketu prohněli děvčata ze všech světadílů. Nejvíc se to líbilo mrňavým a rozesmátým Japonkám, které si poprvé ve svém životě zatančily s pořádnými tanečníky.

MISTROVSTVÍ SVĚTA Z POHLEDU DIVÁKA

Večer před závodem jednotlivců na X. MS v OB v Zalaegerszegu v Maďarsku spěchaly dvě auta po dálnici směrem na Bratislavu s nadějí, že povzbudí tato skupinka zástupců VŠ Praha /B+J+M+U, L+S+T+T+U/ své kolegy Pavku a Ďundu v boji o tituly mistrů světa.

Pára valící se zpoza kapoty zeleného žihadla tuto naději na odpočívadle u Velkého Meziříčí sice trochu kazila, ale silná vůle řidičky a zkušeného spolujezdce dokázala, že člověk pokořil páru již v minulém století.

Specialistky na maďarštinu se snažily druhý den časně zrána, po překročení státní hranice a zakoupení maďarských novin, nalézt v dlouhém článku o X. TÁJÉKOZÓDASI FUTÓ VILÁGBAJNORSÁG takové seskupení písmen, které by odpovídalo názvu některé maďarské vsi. Přes nepatrnou pravděpodobnost úspěchu se poměrně za krátkou dobu podařilo zvítězit a tím jsme si podstatně zkrátili cestu přímo do dějiště závodu jednotlivců nedaleko Balatonu.

Závod jednotlivců probíhal v typickém maďarském terénu s velkým převýšením, nepříjemně neprůchoďnými hustníky, na velmi dobré mapě za dusného počasí. Pro diváky byl připraven výhled na rozsáhlou paseku, kde pouze majitelé dalekohledů rozpoznali jednotlivé závodníky a časem pochopili systém, podle kterého se závodníci po svahu pohybovali. Ostatním nezbývalo než vyčkat na prodej map pro veřejnost, kde vám za 80,- Ft snesli modré z nebe ve formě 1 ks mapy. Druhé místo pro diváky bylo vytyčeno nedaleko převěhu přes silnici, kde bylo možno vyčíst z tváří nejprve žen a pak i mužů; že to není procházka růžovým sadem. Na výsledkových tabulích chyběli na předních místech někteří favorité, ale obecně lze říci, že seveřané jsou stále o kousek napřed. Vynikající šesté místo Jaroslava Kačmarčíka, který ale podstatnou část závodu absolvoval ve stylu zasluhující medaili, kazilo vystoupení žen, kde 11. místo Adély a umístění ostatních začínající číslicí 3, bylo poprvé v historii účasti našich závodníků na MS. Ďunda už patřil mezi řadové diváky /ani ta účastnická

legitimace mu na památku nezůstala/ a tek se naše naděje ztenčily ne úspěšné vystoupení Pavky v závodě štafet, kde přece umí.

Ve volném dnu jsme se připlétli do prostoru cíle místního přespolního běhu, kde rozdávali závodníkům i divákům vojáci místní armády přípravek na mytí zvláště zašpiněných vojenských terénních automobilů, který jim výrobce omylem naplnil do obalů obsahujících jindy šampon na vlasy. Široká česká i nečeská motorizovaná veřejnost zevzpomínala na špínu českých silnic zachycenou na jejich miláčcích a houfně předvedla, že komunismus v praxi má ještě několik slabších míst v přístupu lidí ke společným hodnotám.

Závod štafet nedaleko rakouských hranic byl pro nás belzámem. Uchytil dokázal hned na prvním úseku splnit svůj velký sen a nám předvést, že ti, co nám v závodě jednotlivců nedali šanci, jsou stejně rychlí a stejně chytří a tak Pavka s klidem a rozvahou potěšil nejen nás, ale i převažující českou diváckou kulisu a i on s lehkostí mistra držel latku velmi vysoko. Jožo Polák pak jen připravil pro Kačora trochu napětí, které, náš jasně nejlepší, takticky perfektně zvládl a dovedl naší štafetu za velkého jásotu ke stříbrné medaili.

Stejně cenná stříbrná medaile žen, kterou naše kvarteto získalo s daleko menší dramatičností, ale se stejnou dřinou, potvrdila, že nelže o náhodu. Jsme přece specialisté na štafety. Hustý špalír diváků připravil pro Kačmarčíka i ostatní členy obou štafet zážitky, na které budou jistě dlouho vzpomínat.

Petr Uher

TRENÉROVY VZPOMÍNKY

Jak jsem si s hrůzou uvědomil, jsem jeden ze tří nejstarších pamětníků našeho oddílu a to zejména té fosilní části, která začínala ve "Stavárně", když tato fragmentární část pražského OB se tvořila jakožto jeho nejprogresivnější část. V této ročence nechci psát bájná vyprávění starců o tom, jak to bývalo dříve pěkné, kdy mladší ještě bývali ke starším slušnější, kdy se na závodech "nevozilo", "neběhalo v háku" apod. Vzpomínat na veliká vítězství a neméně velké ne-li větší kufry. Jó, takové dřívější kufry, to byly pane kufry, ty už se dneska nevidí. Ve své vzpomínce chci vzpomenout svých začátků jako trenéra, aby ti nejmladší a nejnovější členové si uvědomili, že ne vždy byly doby tak jako v současnosti, kdy se stěží vejde na hřiště v hale.

Nejprve jsem začínal jako trenér žen u nás ve VŠ r. 1973, pak jako trenér repre družstva žen ČSSR a naposled jako trenér mužů opět ve VŠ v r. 1976. Shodou okolností ve všech třech případech jsem začínal tak říkajíc "na tý louce zelený"... V r. 1972 zbyla ve VŠ jediná ženská coby reprezentantka - Folprechtová, která skončila školu, provdala se později do Plzně za nějakého Bartovského. V r. 1973 zde nebyl nikdo perspektivní, kromě několika zkušených, ale provdaných žen s malými dětmi, které měli již jiné zájmy. Mně nezbylo nic jiného, než udělat soupis všech ženských a dorostenek a pozvat je do zvláště vyčleněné tělocvičny jen pro ně a začít s nimi dělat. Vzpomínám si, že jsem si vybral asi 16 jmen a ty jsem pozval na první trénink. Samozřejmě, že jsem matky s dětmi urazil, ale dnes s odstupem času svého kroku nelituji, i když jsem nikoho nevyhazoval. Kdo chtěl makat, měl dvěře dokračán otevřeny. Jen tak námátkou si vzpomínám na jméno Hošková, Milatová, Pachnerová, Wollnerová, sestry Zradíčkoví a pak jsem pozval také nové tváře, které přišly na FTVS do prváku, byly to Bačová, Slaninová, Vaňková. Mezi těmito byla jedna s takovým zvláštním statutem, v partě, která u nás již rok byla, se akorát přihlašovala na závody, na které jezdila s vrchlabáky, s vrchlabáky spala a zase s nimi odjížděla v neděli odpoledne do Vrchlabí, jen výjimečně jela s námi do Prahy. Toto štíhlé, dlouhonohé stvoření, velice

inteligentní, vytrvalecky disponované, ale i vzpurné, se jmenovalo Svátava Venclová dnes Nováková. S odstupem času, jak to posuzují, to bylo asi nejtalentovější stvoření, které jsem mezi ženskými dostal pod svoji taktovku.

Nu a začalo se trénovat, zájem časem opadl a zůstalo jen zdravé jádro, ve kterém svojí houževnatostí vynikalo takové urně, což byla Hanka Zradíčková. Pouze jedna tvář se neobjevovala ani na podzim, ani v zimě /běhala závodně na lyžích/, pouze vždy vzkázala, že určitě přijde na příští trénink, byla to Dagmara Slaninová. Byl jsem na ni řádně nabroušen, rozhodnut, že jí nechám odebrat individuální studijní plán a další malé výhody, které z členství u nás měla. Pak se však začátkem dubna objevila. Jak jsem ji poprvé spatřil, bylo jí vše odpuštěno, byla typem veselé sportovní holky, která běhala nejlépe ze všech, co ke mně chodily /ale nesměla mít v ruce mapu/. Nu a tyto dvě dívky /+ Libuše Hustáková, která trénovala s Richardem Králem/ vytvořily jádro, kolem kterého se vše točilo. Ničko z této nově vzniklé skupiny nebyl v elitě, začínalo se v D 17, D 19 a D 21. Po roce se probjovaly Sváta s Dagmarou do elity. Pak jsem si je vybral do repre družstva v r. 1975, jako jediné, které nebyly nikdy v elitě a byly pro veřejnost OB téměř neznámé a dobře jsem udělal. Dagmara byla dobrým duchem, který kolem sebe šířil dobrou náladu, mírnil téměř antagonistické rozpory. Sváta to ještě tvrdila svými výkony. Získaly spolu s Líbou zlatou medaili ve štafetách na MČSSR v r. 1975, několikrát obsadily nejvyšší stupně na Univerziádách a Akademických mistrovstvích ČSSR. Bohužel, jejich kariéru přerušilo mateřství, tak už to u žen bývá, Sváta se opět vrátila a byla dále oporou našeho oddílu a reprezentace, Dagmara to měla v rodině složitější a ze špičky odpadla, ale to jsem u toho již nebyl.

Když si vzpomenu, co bylo s ženskými za problémy, jak je bylo nutno do všeho neustále nutit a cpát, kolikrát se i pohádat, co jsem se nečekal času na trénincích v Motole, kam často přišla jen jedna a kolikrát jsem šel běhat sám, tak to už bych nechtěl zakusit. Za ty tři roky práce s ženskými jsem došel k tézi, že na ženské musí být "dlouhý bič a malý dvorek".

Můj přechod k mužům ve VŠ se datuje od zimy r. 1976-77.

Z mladých a perspektivních zde byl jen Pavka Ditrych a nově příchozí Ondra Tábořský a Jarda Hásek. Další muži byli již většinou zralí vysloužilci, kteří toužili hrát jen basket, jít se projet na běžkách a zaběhat si s mapou a to většinou dle chuti. Starým rutinérům to stačilo, ale mladým ne. První zimní příprava nebyla zrovna veselá. Kolikrát jsme byli v hale jen tři, já, Ondra a Hasan a nebo bez Hasana. Pavka jezdil více na repre soustředění. Konsolidace začala až v druhém roce, kdy se plně zapojili mladí: Ůlehla, Konopáč, Holas, později přibyl Zuzánek. Toto již byl zárodek party, která spolu drží pohromadě dodnes a také má výsledky vidíte nejlépe sami. Trénování mužů je naprostá oáza klidu oproti trénování žen. Zde si klidně mohu jít něco vysvětlit se správcem, nebo s horolezci a vím, že se dělá to, co jsem řekl, a když se na kluky přímo neřádím. Nejdále jsem to také dotáhl, co se týče výsledků, Ďunda byl loni třetí na Akademickém mistrovství světa, byl mistr ČSSR v denním OB a nejlepší orientační běžec roku. Letos to bylo slabší, ale to on popsal sam v jiné části ročenky. Pavka, se kterým již více méně konzultuji, byl letos ve stříbrné štafetě na mistrovství světa, ve Finsku byl 12. v jednotlivcích.

Dále se o současnou situaci v oddíle nebudu rozepisovat, neboť je obecně známa. Problémy byly, jsou a budou a existují proto, aby se řešily.

Jirka Novotný

Ing. Jan Pachner, OOB TJ VŠ Praha

MODERNÍ METODY HLEDÁNÍ IDEÁLNÍHO ČLENA ODDÍLU ORIENTAČNÍHO BĚHU

Anotace.

Článek se zabývá konstrukcí ideálního člena oddílu orientačního běhu. Odkrývá možnosti využití ve světě již zapomenutých Úlehlových diagramů pro objektivní výběr do tréninkových středisek i do reprezentačních družstev. Všechna potřebná data byla získána za pomoci moderní výpočetní techniky.

1. Úvod.

Vědeckotechnická revoluce proniká do všech oblastí života a nevyhýbá se ani našemu oddílu. Dosavadní kriteria, podle kterých se poskytovaly některým jedincům výhody a úlevy, byla dosud velmi subjektivní a empirická. Na počátku sezony 1983 byla zřízena oddílová banka dat. Shromáždilo se v ní velké množství údajů, které nám nyní pomohou objektivně zjistit, jak vlastně vypadá ideální člen oddílu /dále IČO/. V bance jsou údaje o 85 lidech. 17 z nich má osobní číslo větší než 900. To jsou děti a případně jiná individua, která se občas někde objeví, členy oddílu však nejsou a dohromady o nich nic nevíme. Zbývá soubor 68 jedinců, řádných členů oddílu. Položili jsme computeru několik otázek, abychom zjistili některá fakta o tomto souboru. Ukazuje se, že všichni jsme nějakým způsobem vychýlení a deformovaní. IČO neexistuje. Musíme jej tedy vytvořit. Bude to harmonicky rozvinutý člověk bez vychylek a deformací. Jeho parametry budou průměrnými hodnotami vypočtenými z celého souboru. Každý člen oddílu tím získá informace o svém vychýlení a může na sobě začít pracovat, aby se ideálu co nejvíce přiblížil.

2. Kdy se rodí členové oddílu.

Vypočteme průměrné datum narození. Průměrný věk si průměrný člen našeho oddílu dovede z tohoto data vypočítat sám. Průměrný ročník narození je 1953,382352, přibližně tedy 1953. Průměrný měsíc narození je 6,0882352, přibližně 6. Průměrný den narození je 14,75, zaokrouhleno 15. IČO se tedy narodil 15. 6. 1953. Nejbližší se tomuto datu přiblížila svým narozením Sváta Nováková

/5. 5. 1953/, všichni ostatní jsou vzdáleni řadu měsíců nebo let. Nejúrodnější roky jsou roky 1950 a 1962. V každém z těchto ročníků se narodilo 6 našich členů. Úrodnost roku 1962 je trochu zkruslena populační explozí v Němečkovic rodině. Bratři Němečkové totiž tvoří třetinu populace tohoto úrodného roku. Za nejúrodnější měsíc lze považovat únor, kdy se narodilo 8 našich členů, stejně jako v květnu. Únor je ovšem o 3 dny kratší a tak jej považujeme za úspěšnější. Pokud se týče dnů, čtyři naši členové se narodili 2. a čtyři 7. den v měsíci. Nikdo se nenarodil 23.

3. Kde se rodí IČO.

Dotazem jsme z databanky zjistili rodiště všech našich členů. K našemu velkému překvapení jsme se všichni narodili v Evropě, dokonce všichni ve střední Evropě a až na jednoho extrémistu všichni v českých zemích. Na mapě ČSR jsme vyznačili všechna rodiště a sestrojili jsme jejich těžiště /přitom rodiště n členů mělo váhu n/. Těžiště padlo na obec Oškobrh, poblíže řeky Cidliny a železniční zastávky Sány, asi 8 km východně od Poděbrad. Při konstrukci těžiště jsme pominuli onoho extrémistu, rodáka z německého Wiesbadenu. Mapa Evropy, kterou jsme měli k dispozici, byla totiž od Frankfurtu na západ utržena. Původně jsme zamýšleli Wiesbaden nahradit podobně vyhlížejícím jménem Weissbaden a za rodiště uznat obec Bílá Voda u Javorníka, která na naší mapě je. Tím bychom se ovšem prohřešili proti vědeckým zásadám a místo očekávaného posunu těžiště na západ bychom jím pohnuli na východ. Aby naše práce zůstala seriózní, ponechali jsme těžiště v Oškobrhu s tím, že je možný jeho případný posun směrem západním, ne však dále než do Fískové Lhoty.

4. Jak je vysoký IČO.

Přesně 173,69696 cm, po ránu 174 cm. Tuto výšku má v našem oddíle pouze Pepa Úlehla. Všichni ostatní jsou nad nebo podprůměrní. Pouze 5 mužů nedorostlo do průměrné výšky. Dva z nich jsou ještě velmi mladí a mají ještě šanci dorůst. Zbývající tři jsou zřejmě buď obětí předčasně započatého pohlavního života, nadměrné konzumace alkoholických nápojů anebo jsou prostě jen

výjimkami potvrzujícími pravidlo. Průměrnou výšku přerostla pouze jediná žena o jediný centimetr.

5. Jak velké boty nosí IČO.

Průměrné číslo bot je jistě překvapující: 19,80303, tedy přibližně 20. Martina Lejska bychom však chtěli upozornit, aby běhací boty tohoto čísla raději neobjednával, i když je to snad jedno z mála čísel, která jsou v současné době na trhu. Žádný z našich členů se však tomuto průměru ani zdaleka nepřibližuje. Překvapuje, jak hluboce pod průměrem jsou se svými nohama takoví velikáni jako Kája Němeček nebo Luďek Minařík, kteří mají číslo bot 9,5. Naopak celá řada dam má nožky nadprůměrných velikostí 38 či 39. Průměru se nejbližší přiblížila Magda Horová s číslem 27 a Vláďa Hore s číslem 29,5.

6. Kde bydlí IČO.

Pokusili jsme se určit bydliště výpočtem průměrného poštovního směrovacího čísla. Výsledek 228 50 však v seznamu čs. pošt není. Nalezli jsme tedy v seznamu pošt takovou dvojici čísel, jejichž součet dělený dvěma /tedy průměr/ dává požadované PSČ. Takovou dvojicí jsou např. čísla 169 00 /Praha pošta 69/ a 288 00 /Nymburk-město/. Spojíme-li tato dvě místa na mapě ČSR, dostaneme v půli spojnice pravděpodobné bydliště IČO. Je to někde mezi Zelenčí a Čelákovicemi, nejspíše v malé vesničce jménem Mstětice.

7. Jak se spojit s IČO.

Vypočetli jsme průměrná telefonní čísla. Volejte během dne 936782 /zaměstnání/, večer 2030418 /domů/.

8. Jak se jmenuje IČO.

Průměr z nečíselných údajů se počítá těžko. Proto jsme zvolili jinou metodu, a to metodu středního příjmení a jména. Setřídili jsme všech 68 jmen souboru podle abecedy. Poněvadž 68 je sudé číslo, vznikly obavy, zda vůbec bude možno střední jméno a příjmení určit. Výsledek však byl překvapivě jednoznačný. Na 34. i na 35. řádku setříděných příjmení figuruje příjme-

ní Lejsek! V souboru jmen se jména lišila: na 34. řádku je Karel a na 35. řádku Ladislav. Dospěli jsme k závěru, že IČO jsou hned dva. Jsou to nerozeznatelná jednovaječná dvojčata Karel a Ladislav Lejskové, narození 15. 6. 1953 v Oškobruhu, vysocí téměř 174 cm, číslo bot 20, trvale hlášení ve Mstětících. Telefon 2030418, do práce 936782, čísla průkazů ČSTV 00669216 a 00669217.

9. Grafické znázornění osobnosti.

Pro grafické znázornění velikosti, úchylek a deformací osobnosti použijeme tzv. Úlehlova diagramu. V diagramu je osobnost charakterizována osmi základními veličinami: dnem, měsícem, rokem a místem narození, jménem, příjmením, výškou a číslem bot. Na jednotlivé polopřímky vynášíme hodnoty příslušných veličin v těchto měřítkách:

Den narození - 1 den = 1,5 mm, první den je 6,5 mm od počátku.

Měsíc narození - 1 měsíc = 5 mm, první měsíc /leden/ je 2 mm od počátku.

Rok narození - 1 rok = 0,5 mm. Osoby narozené v roce 1899 a dříve mají svůj bod v počátku polopřímky.

Místo narození - na polopřímku vyneseme vzdálenost, která je rovna nejkratší vzdálenosti místa rodiště od kružnice nulového potenciálu na mapce na obr. 1. Kružnice nulového potenciálu má střed v obci Oškobruh a poloměr 27 mm. Mapa je v měřítku 1:4000000.

Jméno - jména počínající znakem A 5 mm od počátku, každý další znak o 2 mm dále.

Příjmení - stejným způsobem jako jména.

Výška - 1 cm = 1 mm. Osoby vysoké 147 cm a menší mají svůj bod v počátku polopřímky.

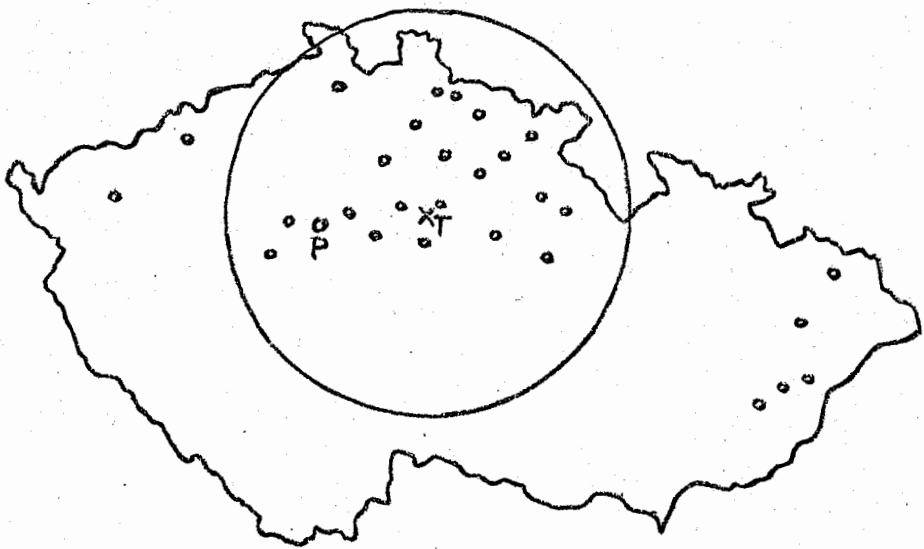
Číslo bot - 1 číslo = 1 mm. Nula je vzdálena 7 mm od počátku.

Na obr. 2 je plnou čarou vyznačen Úlehlov diagram IČO Ladislava Lejska. Všimněte si pravidelného osmiúhelníka, charakterizujícího jeho naprostou vyváženost. Diagram Karla Lejska jeví jen nepatrnou deformaci na ose jméno. Čárkovanou čarou je znázorněn diagram autora tohoto článku, nar. 1. 2. 1946 v Ostravě. Vidíte značnou deformaci směrem doprava. A co se týče velikosti

osobnosti, která je úměrná ploše osmiúhelníka, tak také nic moc. Členové OOB VŠ Praha se žádají, aby svůj diagram zakreslili do obr. 3, odstříhli a zaslali vyplaceně doc. dr. Josefu Úlehlovi, který jej vyhodnotí zejména z hlediska úchylek a deformací. Velikost osobnosti nechť si změří každý sám, nejlépe planimetrem. Podle vyhodnocených výsledků se určí výhody a nároky jedinců v příštím roce.

Literatura:

- [1] Cimrman: Parní computery
- [2] Soutěžní řád orientačního běhu
- [3] Nagy: Technika behu v teréne
- [4] Durrell: Children's nature encyklopedia
- [5] Pachner: Operátorská příručka DOS-3/JS
- [6] Bílek, Dvořáček, Gruber, Vérosta: Dotazovací systém IQF
- [7] Fiedler: Cimrman - Diletant oder Fachmann

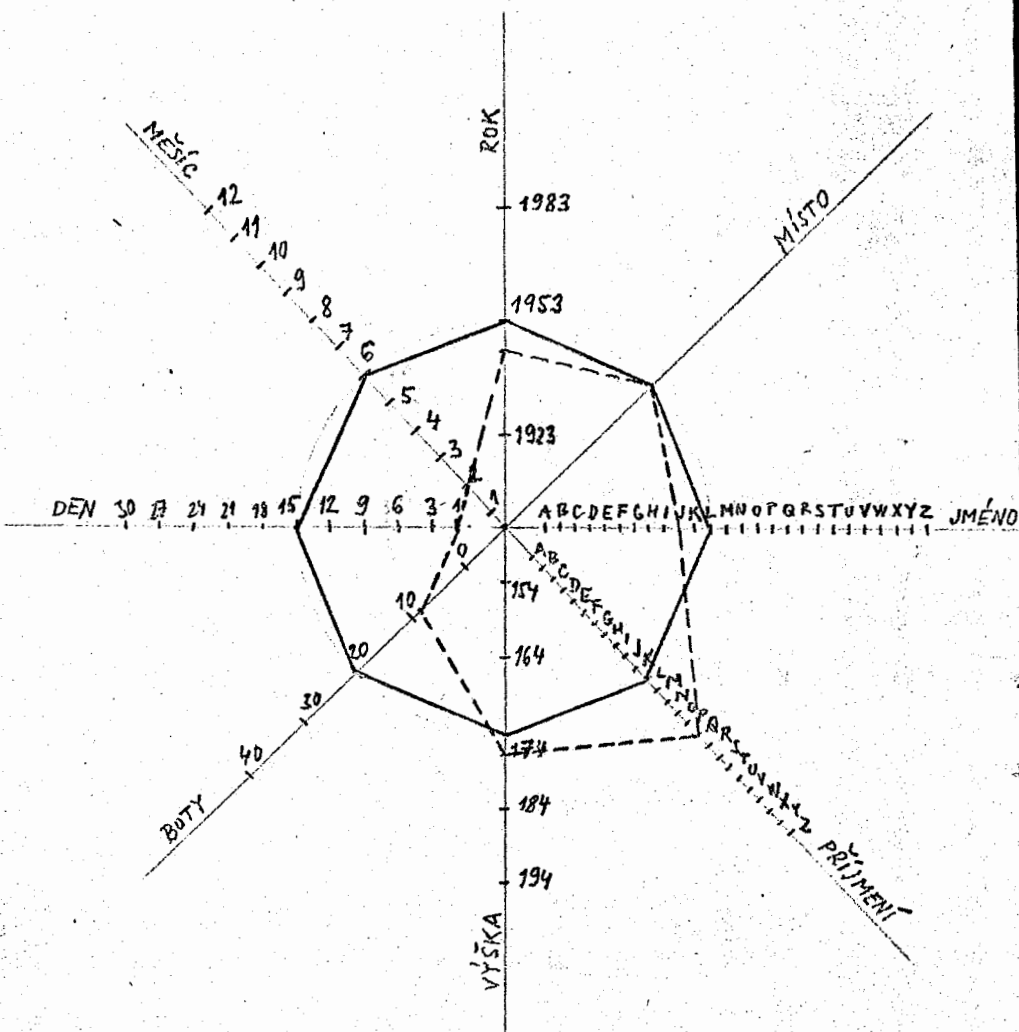
1: 4000000

Obr. 1 Mapka ČSR s vyznačením rodišť našich členů

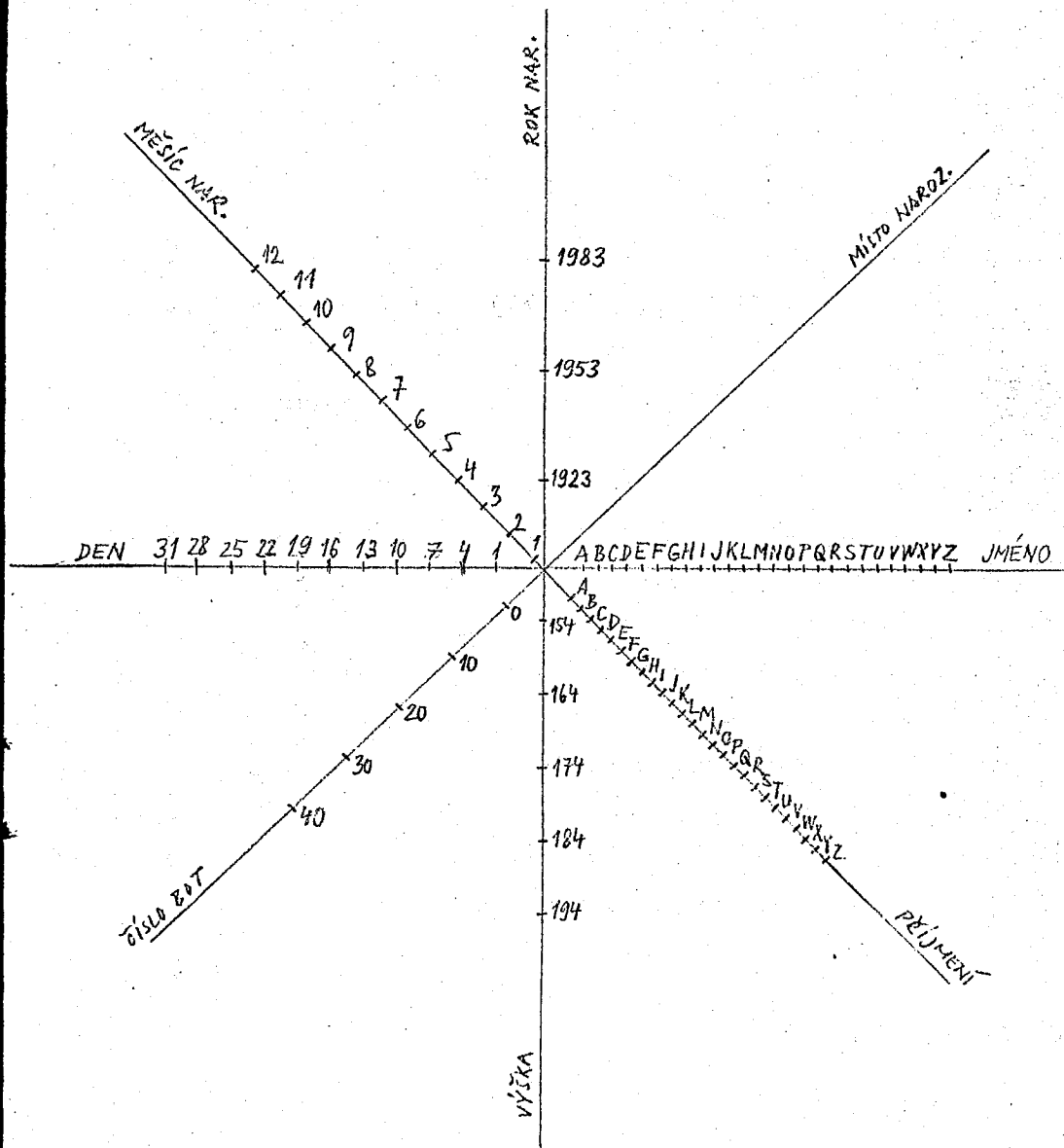
P označuje Prahu

X_T označuje Ošková

• kružnice nulového potenciálu má poloměr 27mm.

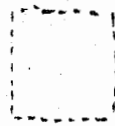

Obr. 2

Změřená plocha: mm²

Obr. 3

JOSEF ÚLEHLA
NAD ŠTOLOU 20

170 00 PRAHA 7

... JEDNOU JSI DOLE, JEDNOU NAHOŘE

/aneb, co dělat dál, abych byl zase perspektivní/

Svůj letošní příspěvek do naší ročenky, zakalené a větrem ošlehané již v loňském roce /mimochoodem šlehané nejen větrem, ale i jinými starostlivými.../, jsem chtěl nejprve neuváženě nazvat "Co dělat, abych se nezabil". Ale čas všechny rány zhojí, očemž se lze přesvědčit pohledem na mé dvě opařeniny, dvakrát dva stehy a proskřípnutý palec.

Po krátkodobém ohřátí se na výsluní popularity, jsem se koncem roku 1983 propadl až někam na rozlehlé hnojiště jednoho nejmenovaného zemědělského podniku.

Když jsem si na Silvestra 1982 připíjela na zdraví a na sportovní úspěchy, nikdy bych si byl týval pomyslel, že bez skupiny nejméně pěti lidí, kteří by chránili mé zdraví, žádných sportovních úspěchů v následující sezóně nedosáhnou. Na moji obhajobu - do letoška jsem si ještě totiž myslel, že "gorilky" neboli tělesnou stráž potřebují lidé jiného zaměření než sportovního.

Vše začalo vlastně už na podzim 82, kdy jsem díky své tréninkové pílí /začal jsem jezdit na kole/ přechodil chřipku /14 dní/ a hned na to marně léčil svoji bolavou patu. V Karlových Varech jsem začal trénovat, ale stačil jsem jen našim holkám v manšaftu. Začal jsem se lepšit a mohl jsem trénovat ještě skoro celé tři měsíce. Jenže moje dny už byly sečteny. Další varování zaklepalo opět na moje vetché průdušky, a tak jsem se z následků Jizerské padesátky vzpamatovával pro mě dobu klasickou, a to 7 dní. Před padesátkou jsem byl okolnostmi donucen přespat na nádraží, kde jsem se musel také několikrát legitimovat a vždycky shodou okolností dvěma paním v zeleném s červeným nahoře.

Druhé nachlazení jsem vyléčil tvrdým tréninkem na soustředění v Erně. To už se hlásila o ultrazvuk i druhá pata. Po zkušenostech s tou první jsem se jí už léčit ani nepokoušel.

18. dubna ráno jsem seskočil s patrové postele na své, v této době už spárované paty a postavil na čaj. Stejně jako

mnohokrát předtím jsem ho ještě vroucí nalil do půllitru se lžící. Jen co jsem ho zvedl, prasknul a já si tím opařil nárt levé nohy. Od té doby jsem trochu popopravil jedno zkreslené české přísloví: "Tak dlouho se lije vřící čaj do stálým přitukáváním naprasklých půllitrů svých notorických kamarádů, až půllitr praskne". Je to trochu náročné na zapamatování, že. Jako správný chlap z hor jsem si léčil nohu sám. Vydržel jsem to týden pane Guinnessi! Pak jsem pro stálou bolest vzdal. Asi proto, že už jsem přeci jen příliš změkčilý čtyřletým pobytem v Praze. S nohou nateklou, že se mi nevešla do boty, jsem se dotlačil k lékaři. Pan doktor ocenil moji upravenou kopačku, kterou jsem si spíše obalil levou nohu, a pak mi po odkrytí rány okamžitě vynadal. Nejhorší bylo, když začal strup odškrabávat. O bolesti se samozřejmě nedalo ani mluvit. Bylo to daleko horší. Neštěstí jsem si nic přísně tajného z vojny nepamatoval, určitě bych mu to řekl. Takhle jsem si mohl sprostě zanádat. Měl jsem to povoleno. Léčení se protáhlo na tři týdny minimálního pohybu. Opařit si nohu proto věle doporučuju každému, kdo si chce trochu /déle/ odpočinout.

Za tu dobu v posteli jsem zapomněl, jak vysoko je doma lustr a při jednom z mých mála výletů po jedné noze jsem ho hlavou rozbil. Bylo to na Svátek práce, snad proto jsem nepobyl u pana doktora celý den /jak jsou na to zvyklí pražští studenti ve Spálence/, ale jen dvě hodiny. Pan doktor už asi věděl, že něco vydržím, a tak mi to zašil bez umrtvení.

Pak přišly závody a na úrazy nebyl čas. Jenže o prázdninách mě začalo bolet koleno. Bláhově jsem se domníval, že to pár dní klidu spraví, ale ono ne. Pavel Kasal mě poslal za doc. Kučerou a ten mi řekl: "Rozcvičovat, vy sportovci jste líný se rozcvičovat!" Tvoje koleno to teď potřebuje každý druhý třetí kilometr!" Před nominačkama do MČR veselá zpráva. Kluci budou bojovat o postup na MS a já se budu na každý druhý kontrole válet na zádech a hýbat kolenem nahoru, dolů, nahoru, dolů... Samozřejmě, že jsem tento nefér způsob soupeření /zešměšňování soupeře/ zatím odložil. Musel jsem koleno však při druhém závodě malinko šetřit. Ale nominace dopadla pro mne dobře. Nebyť

tohoto úspěšného závodu, kterých letos bylo poskrovnu, tak jsem byl v manšaftu ještě větším náhradníkem než jsem teď. Než jsme odjeli "stříbrným autobusem SPZ ..." na MS "na ty kluky maďarský", tak jsem byl skoro v pořádku.

Těsně před odjezdem se ze mě stal Stadionem vyhlášený odborník na české pivo. Musel jsem jich vypít za tu krátkou chvíli, co jsem hlídal kamarádům nákupy hodně, protože si na nic takového nepamatuju. Přesto jsem do dneška přesvědčen, že jsem nevypil ani limonádu. Boj Jury Ticháčka o minimalizaci konzumu piva, jež pokládám za správný, dostal článkem z již zmíněného sportovního časopisu ránu pod pás. Doufám, že si to uvědomilo více zasvěcených lidí než jen Jura. Ale i tak jsem v tom byl zase já.

V Maďarsku šlo všechno normálně, ale netrvalo to dlouho. V pondělí večer při cestě z tréninku a z večere jsem si v autobuse proskřípl sedadlem palec levé nohy. Tato věta, patřila hlavně těm, kteří se nějakými cestami dověděli něco jiného a také těm, kteří to "jiné" rozšiřovali. Nevím, co jsem komu udělal, ale opět bylo k tomuto mému úrazu přiděláno a přifouknuto ještě něco jiného. Věděl jsem, že MS neabsolvuju a snažil jsem se to překonat po svém, nebýt smutný. To mně taky neprošlo. Ztratil jsem všechny výhody účastníka MS. Zbyla mi ale účastnická kartička. Bylo mi řečeno, že ji nesmím zneužívat, věc vcelku jasná a samozřejmá, se kterou nezbyvá než souhlasit. O to více mě potom překvapilo, že mi byla i tato o štafetách sebrána. Byly mně také tlumočeny důvody. Ty už jsem nepochopil. Asi jsem blbej.

Jak jste se všichni dozvěděli ze Stadionu, byli jsme druzí. Večera na rozloučenou jsme se po delších dohadách zúčastnili, ovšem s podmínkou, že až se řekne "teď" tak se jede. Někdy jsou holt stříbrné medaile spíš na obtíž. Ne ovšem pro nás, závodníky. Ke všeobecnému zděšení jsme přece jen odjeli jako první. Bylo 22.30. Jožu jsme vysedili v Bratislavě v 01.00 a Moraváky v Brně v 03.00. Nevím, co tam potom dělali do odjezdu vlaků, ale My Pražáci jsme snídání doma stihli. Jinak cesta domů byla veselá. Až na pár tvrdých pohledů. Mimo chodem vyměním, mám

některé úplně stejné. Očekávám hlavně zájem u druhého sběratele stejného formátu jako já, Hyndy Fíka.

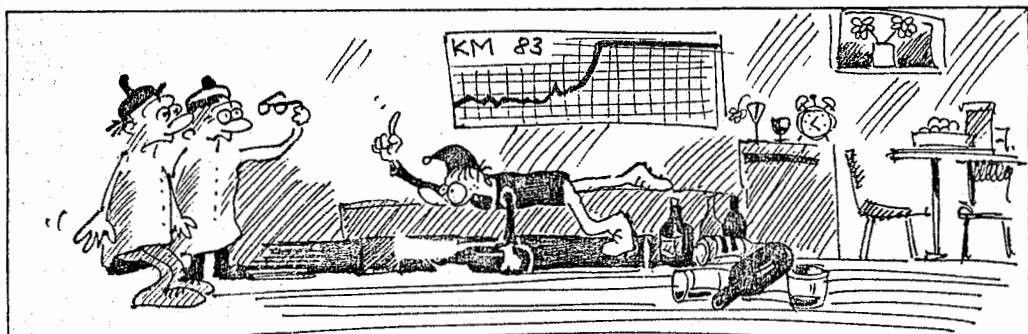
Na podzim jsem chtěl se svými zdravotními problémy skoncovat. Každoroční podzimní chřipka se mi ovšem nevyhla. Díky ní jsem letos nesplnil ani to minimum kilometrů, které jsem limitoval slovy: "těch pět tisíc kilometrů musím naběhat i kdybych poslední den v cyklu měl jít maratón!"

Ve svém článku jsem shrnul svou uplynulou sezónu, ve které jsem z různých "objektivních příčin" sám sebe zklamal. Pro stručnost jsem vynechal pár drobností jako opařený hrudník /polévka/, voska v botě/pro své žihadlo si vybrala můj, již jednou tak těžce zkoušený levý nárt/, dvakrát tři dny tréninkové pauzy kvůli napuchlému svalu hýžďovému /za to mohla snaha trénovat po tetanovce/ a málem bych zapomněl na jeden zrádný, tmou maskovaný rezatý ostnatý drát, se kterým jsem se seznámil na soustředění v Rožnově. Dal mi ránu přes pusu a já padl Kačorovi a Pavkovi k nohám.

Teď mohu jen doufat, že jsem si to už vybral a na konci roku 1984 nebude v mém tréninkovém deníčku v kolonce č. 106 nepsáno 83 /dní ani ťuk/.

Zdeněk Zuzánek

Hledám větší počet dobrovolníků /10/, kteří by se nebáli chránit vlastním tělem i hlavou jednoho sportovce-smolaře. Zn: Ihned.221411.

ÚDAJE V TRÉNINKOVÉM DENÍKU JSOU PRAVDIVÉ, PÁNÍ
TRÉNÉRI. COPAK JSTE NIKDE NESLYŠELI, ŽE NEJYČŠÍ
FORMOU POHYBU HMOTY JE MÝŠLENÍ ?!

JAK JSEM ZÁVODIL

/doporučený název/

Když Pepíček napsal k mému jménu ve svém seznamu ročenkových článků titul "Jak jsem závodil", jistě v něm dunělo tlumené he, he, he. Ovšem já jsem několik závodů běžel, tak jakápak ironie. Psát o závodech, na kterých mi záleží, je naprosto nezáživné a stále bych se opakoval. Před závodem nekomunikuju, protože se soustředím, při závodě závodím, po závodě nekomunikuju, poněvač je mi blbě, a kdyby všechno bylo jak mělo být, tak bych jistě vyhrál.

Zmíním se tedy raději o své přípravě. Když jsem úspěšně zakončil závodní sezónu 1982 LC. místem na PČSSR, čímž jsem zkazil nejen nejdůležitější závod, ale i nekompromisně rozhodl o svém umístění v žebříčku, došlo mně, že je třeba zvýšit tréninkové úsilí, a že se zaměřím na rozvíjení svých orientačních schopností.

Začal jsem se orientovat po doktorech, což je nevyčerpatelná studnice orientačních hříček, protože doktorů je u nás plno - to si pamatuju ze školy. Pravda, těžko si vybrat ty nejlepší /hříčky/, já jsem vypustil doktory uklízející po střediscích, či poliklinikách a jim podobné a zaměřil jsem se na ty, co by měli léčit. Jako odrezový můstek jsem zvolil ordinaci č. 513 na VŠ-poliklinice ve Spálené ulici. Záludnosti cesty do 513-ky - nejdřív dveřma do kartotéky k okénku, pak dveřma zase ven a po schodech do 5. patra - jsem zvládl již po 14 dnech. Další inspiraci mi poskytla MUDr. Ždímalová, co sedí v ordinaci č. 513, když mě vyslala na krční. Tak jsem zdochal krční ve Spálené, v nemocnici na Karláku, v Thomayerově nemocnici, v Tábořské ulici, v nemocnici v Trutnově a v Motolské nemocnici. Patříčné zorientován na oddělení ORL /jsem všechna stejná, škoda, že mi to došlo tak pozdě/, jsem začal zkoumat oddělení ortopedická či chirurgická, případně sportovní. Zde jsou: sportovní Salmovská, chirurgie Spálená, chirurgie Karlovo náměstí, chirurgické oddělení nemocnice ve Vrchlabí, rehabilitace na Antale Staška, rehabilitace na Karláku. Uvádím

je proto, že jsem tato místa poznal dost dobře na to, aby mi bylo jasné, že nejsem vůbec zajímavá, a tedy je zbytečné, aby je někdo další chtěl také prozkoumávat. Vůbec musím říci, že tento druh orientační přípravy je zbytečně náročný. Tak náročný, že mi ani nezbylo moc času na běhání a skoro jsem zapomněl, že také existují nějaké závody. A ačkoli je to divné, tak připravovat se tímto způsobem jaksi není efektivní, mám totiž čojem, že se moje orientační schopnosti nerozšířily, spíš jsem na tom hůř.

Závěr je jasný, moje snaha po originalitě se v tomto případě zaměřila nesprávným směrem.

Tomáš Lejsek

* HUMOR JE BOJ S LIDSKOU BLBOSTÍ. V TOMTO BOJI NEMŮŽEME NIKDY VYHRÁT, ALE NIKDY V NĚM NESMÍME USTAT. *

PŘÍSPĚVEK K VŠEOBECNÉ ZDRAVOVĚDĚ

Na základě statistiky zpracované vedoucím závodníků, která shrnuje zranění a nemoci řádicí v kádru závodníků rychlejších i pomalejších /viz. příloha 1/, zahájila laická lékařská komise /dále LLK/ studijní činnost za účelem nalezení produktivních opatření, jež by měla průměrné procento nemocnosti radikálně snížit.

LLK je komisí laickou, a proto jako studijní sloužily materiály všeobecně dostupné tj. denní tisk a ostatní periodika, zaručené rady kolegů v práci a ve škole, zaslechnuté řeči v prostředcích MHD atd. Dále trvající úsilí, zaměřené na nalezení metody laciné /nejlépe nicnestojící/ a snadno aplikovatelné, bylo korunováno úspěchem v podobě objevení článku v magazínu Čtení 11/1983/3Kčs. Tento článek seznamuje s metodou vyvinutou v moskevském Sečenovově lékařském institutu, již Státní výbor pro vynálezy a objevy přiznal statut vynálezu a jeho autorce autorská práva. Metoda je jako na míru pro potřeby našeho sportujícího i bařňářského členstva pro svoji jednoduchost a snadnou proveditelnost bez jakýchkoliv pomůcek a proto vás s ní v hrubých rysech seznamujeme.

"Metoda Ally Umjanské spočívá v masáži určitých míst na povrchu hlavy. Jsou to biologicky aktivní body, které prastará mačcina Východu znala už před tisíci lety. Osm nejaktivnějších biologických bodů je umístěno na obličejí u nosních dírek, pod brvami, kolem uší a na šíji. Při masáži prsty člověk probouzí svůj vnitřní systém biologické regulace, pod jehož kontrolou je vlastně celý organismus. V důsledku masáže mobilizuje pak obranné látky.

Alla Umjanská vypracovala na základě své metody dva programy: individuální a skupinový. Individuální je dostupný každému. Předpokladem je, aby vždy ráno pravidelně věnoval člověk tři minuty svého času na masáž bioaktivních oblastí a tak aktivizoval svůj systém biologické regulace. A stejnou masáž je třeba opakovat po vystoupení z tramvaje, autobusu, metra nebo trolejbusu, prostě z míst, kde mohlo dojít k aktivnímu kontaktu s nemocným chřipkou. A třetí masážní cyklus je nutno

zopakovat předtím, než jde člověk spát. Masírování bioaktivních bodů se prostě musí stát automatickým návykem. Takový každodenní postup umožní rovněž včas stanovit případně diagnózu. Je-li ochranný systém pro horní cesty dýchací narušen, pak bioaktivní oblasti to signalizují při masáži bolestí.

V takovém případě je podle metody třeba přistoupit k léčení: opakovat masáže každých 30 až 40 minut až do doby, kdy bolesti ustoupí. To je znakem uzdravení. Pochopitelně, že člověk, který trpí chronickým katarzem se touto metodou nevyléčí."

Pomocí výše popsané metody se doufejme podaří odstranit krátkodobá nechlazení, která způsobují ve svých důsledcích dalekosáhlé škody na kvalitě tréninkového procesu a výkonnosti vůbec.

LLK nyní zaměřila své úsilí na nalezení metody obdobně širokozáběrové a univerzální pro odbourání problémů s pohybovým aparátem. Praktické zkoušky, které prováděli někteří interní spolupracovníci-závodníci, totiž neběhat vůbec, přinesly jen poloviční efekt, sice žádná zranění, ale také žádná umístění na závodech. V této oblasti studia se otvírá pole pro uplatnění dalších odborníků-laiků i s vlastními původními pracemi.

Zdeněk Polák

Příloha 1.

Zraněními a nemocemi v tomto roce trpěli /abecedně - nikoliv podle bodů pro stanovení bolestného/:

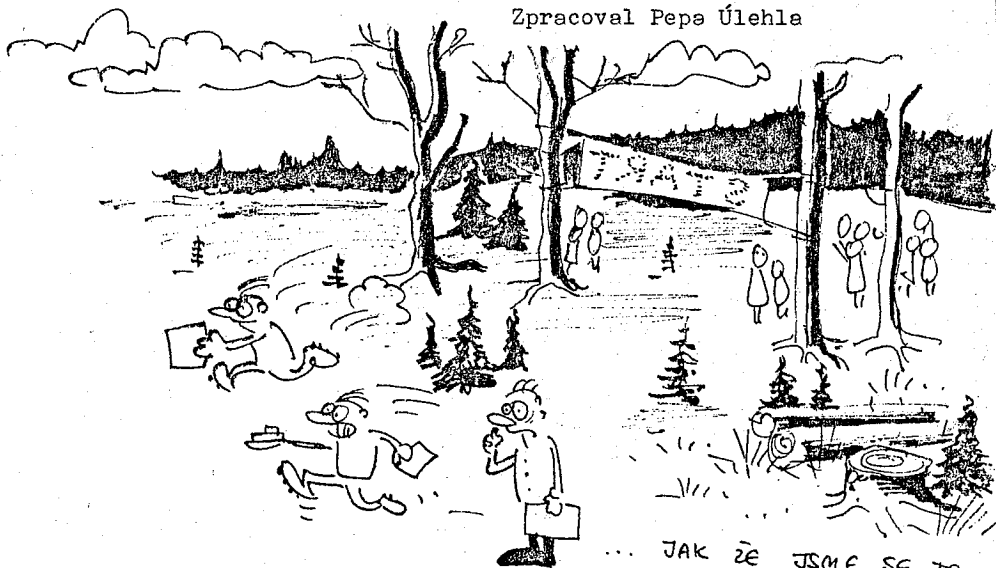
Dohnal	II. VI.	otlečený od velocipedu
Polas	I.	vředy podivné
Hora	II.	operace ramene
Hořínek	I.	naražený sval, paty
Hronová	I.	duševně mimo
Laciga	I.	naštíplé rameno a hlava
Lejsek M.	I.	operace achilovky
Lejsek T.	I.	kolena
Matyk	I.	paty
Němeček K.	I.	koleno

Pachner	II. VT	natržený sval
Polák	II.	operace kýly
Úlehla	I.	páteř
Zuzánek	I.	/viz. samostatná zpráva/

tj. celkem 14 osob, což je 20,6% členů oddílu, z toho 9 nositelů I. VT, což je 37,5% z držitelů této VT.

Dále 72 případů nachlazení u 33 členů, tj. 48,5% členstva. Dle pověry, že léčená rýma trvá 7 dní, zatímco neléčená týden, to prezentuje 360 zameškaných tréninkových dnů.

Zpracoval Pepe Úlehla

... JAK ŽE JSME SE TO
UČILI ? ... : TECHNKA
"A" NĚJAKÉHO SPORTU -
"NĚHO DRUHOU PŘEDSTAVU-
NĚHO SPORTOVNĚHO
JE MECHANICKÉ ŘEŠENÍ "A" SPORTOVNĚHO
POHYBOVÉHO ÚKOLU, KTERÝ SE VEDLE DALŠÍCH
MOŽNOSTI MECHANICKÝCH ŘEŠENÍ "B", "C", "D"
AŽ "N" MŮŽE USKUTEČNIT NA ZÁKLADĚ
VŠEOBECNÝCH ANATOMICKO - FYZIOLOGICKÝCH
A PSYCHOLOGICKÝCH PŘEDPOKLADŮ A NA ZÁKLADĚ
OBJEKTIVNĚ DANÝCH MECHANICKÝCH PODMÍNEK
PRAVIDLA ZÁVODNÍ ... HURÁ - TAK SMĚLE UPŘED !

SE LVÍČKEM NA PRSOU

"Poslouchej, to auto nějak plave, nezdá se ti?", pravil jsem.

"Hm", pravil Jenda, "třeba to dělá ten vítr."

"Asi jo."

Ale bohužel ne, což jsme zjistili za několik okamžiků. Auto se vesele roztančilo po silnici, svíral jsem volant a před očima jsem viděl svoje oblíbené plzeňské serpentinky, erko v protisměru, policajty, pokutu, zabavenej řidičák a šustící stovky na úhřeď škody.

Dopadlo to trochu lépe a hlavně levněji. Silnice byla rovná, do protisměru jsme se nedostali a po několika desítkách metrů se mi povedlo zastavit. Vylítli jsme ven a zjistili, že se u zadního kola uvolnila zástěrka a rozřízla celou pneumatiku. Polila mě horkost, tušil jsem, že tátovi těžko vysvětlím, že to byla náhoda. Taky mi bylo jasné, že se mnou, jako s řidičem, kamarádi i nadále nebudou chtít cestovat.

Nasadili jsme s Jendou rezervu skoro tak rychle jako mechanici od Brabhemu /cca 20 min/ a pokračovali v jízdě.

Zasvěceným je už teď jasné, jaký výlet popisují. Pro nezasvěcené podotýkám, že jsme jeli na třídní závody do polské Sobotky, z VŠ jsme byli jen dva - Jenda a já, ostatek byl novoborácký - Pepa Rančák, Petr Beránek, Jindra Škola a dorostenci a dorostenky, z nichž dvě seděly v našem autě. Byl parný červenec /o tom jsme se měli ještě přesvědčit!/ a já měl ze snadno pochopitelných důvodů mizernou náladu.

Ale již nás čekaly vesměs radostné záležitosti. Například, když jsme si po přejezdu hranic ověřili, že se porouchávají i jiná auta než to naše a Petr Beránek musel táhnout svojí škodovkou škodovku Jindry Školy.

Dorezili jsme na prezentaci a zjistili, že s námi počítají jako s týmem ČSSR, což nás s Jendou příjemně pobavilo /končně naděje objevit se ve Stadionu "Se lvíčkem na prsou"/. Úsměvy nám ale zmrzly na rtech, když nám Pepa sdělil, že jsme přihlášení do H 21 E. Měl jsem od prosince natrénováno 25 km, ale Pepa se tím nedal obměkčit a pravil, že tedy aspoň zvýším

objem své kilometráže.

Poláci s námi zacházeli skutečně jako s reprezentanty: vyfasovali jsme 2100 zl. v poukázkách na jídlo, 600 zl. ka-pesného, ubytování jsme byli v hotelu, pokoje s vanou a s WC. Nabídli se dokonce, že zařídí opravu poškozeného auta.

Mně osobně byly ty profesionální podmínky příjemné jen do určité míry, správně jsem totiž tušil, že mé výkony příliš profesionální nebudou. Sebevědomí nám ještě sráželi naši spolubydílci v hotelu - Meďaři, uražení Dánové a členové polského repre, kteří se při pohledu na nás neurčitě usmívali.

Trať první etapy měla měřit jen asi 11 km, přesto jsem se v noci probudil strachy, zdálo se mi, že už doháním, napros-to vysílený, ale najednou pořadatelé berou transparent CÍL a utíkají s ním přede mnou a já je nemůžu dohnat, dřou až mi na čele vyráží studený, žeketácký pot a tu - jsem se probudil.

Ráno jsme královsky posnídali, vzali si s sebou 2 láhve Pepsi, balík s obědem a nastoupili do autobusu, který nás odvezl na shromaždiště. Octli jsme se v celkem vysokých kop-cích, les měl horský charakter. Počasí bylo nevlídné, poprchá-valo.

Cestou na start jsem si opakoval: nesmíš být poslední, nesmíš být poslední. Vystartoval jsem a běžel velice snaživě a kupodivu celkem čistě. Ale asi ve 2/3 závodu, když jsem dosáhl jednoho z nejvyšších bodů tratě, se mi najednou přesta-lo dostávat sil a navíc mě obklopila hustá mlha, ve které jsem hledal kontrolu skoro 15 minut. Horko, těžko jsem se z té červeně vypotácel a značně pomalu a se značnými chybami jsem se dostal do cíle. Transparent sice nepoponášeli, za to studený pot mi vyrazil po celém těle. Bělíček jsem snědl i s papírem a dlouho jsem pak ležel v šatně, než jsem se zmá-tořil a mohl se jít podívat na výsledky. Ze tří českosloven-ských reprezentantů v elitě /Škola, Němeček a já/ jsem byl nejhorší, ale celkově jsem poslední nebyl. Jasně bylo také to, proč nás Rančák s Beránkem nechtěli v áčkách - obsadili totiž první a druhé místo. Najednou jsem zaslechl nějaké ra-menáče slabikovat jméno SKOLA - TCH, čas a pak zhnuseně zakrou-tili hlavami. Nečekal jsem až dojdou ve výsledcích až ke mně

a rychle jsem se vzdálil.

Odpoledne jsme se s Jeníkem vrátili nejlíp a tak jsme povečeřeli pečenou kaczku, prošli se po Sobotce a zalehli, už se mi nic nezdálo.

Druhý den byl závod podobný - terén, mapa /průměrná/, trať /dost jednoduchá/. Jiné bylo převýšení a teplota vzduchu - obojí značně narostlo. Člověku bylo horko, když ležel a my jsme měli běžet.

Vytyčil jsem si vyšší postupný cíl, nebýt poslední z čs. reprezentantů. Podařilo se a mohlo to dopadnout i líp, kdyby mě asi ve 2/3 závodu neobklopila v jednom údolí tak hustá mlha, že jsem neviděl pořádně na mapu a přehlédl jednu kontrolu. Musel jsem se vracet, přidal jsem si pár set metrů převýšení a přišel o poslední síly. Obtraverzovával jsem potom i třívrstevnicové vrcholy a do cíle jsem se dostal jen díky tomu, že les byl plný malin, které jsem konzumoval i s listím.

Kupodivu jsem se celkem rychle vzpamatovali a po obědě /tatarský biftek, rostbíf, moučník a 2 Pepsi s ledem/ jsme vyrazili na výlet do Wroclavi, kde nás uchwátily církevní čtvrti, renovovaná patrně kvůli papežově návštěvě. Neustále nás obtěžovali i velice slušně vypadající lidé, kteří nás považovali za Nory, Dány atd. /jaká pocta/ a chtěli měnit peníze a chtěli je měnit dokonce i potom, když jsme jim prozradili, že jsme Češi. Seznámili jsme se také se třemi mladými Poláky, které jsme šokovali tím, že je pro nás samozřejmost pít Pepsi-colu, což si teď v Polsku nemůže jen tak někdo dovolit. Dozvěděli jsme se od nich mnoho zajímavého, ale o tom se tady z pochopitelných důvodů nebudu rozepisovat.

Když jsme se vrátili do hotelu, našli jsme Rančáka a spol. ve veselé náladě. Ze poukázky, které zholo nešlo projít, si totiž koupili láhev kubánského xxxx⁺. Nechali nám jenom na dně.

Třetí etapa byla nejlepší. Zase sice horko, ale členitější terén, kameny, kupičky, bažinky. Bohužel tak vypadala jen první polovina a závěr naší trati. Zoytek byl zpestřen krosovými vložkami. Mlha sedla asi ve 2/3 trati, tentokrát při seběhu, stálo mě to v handicapu tak 3 m³ sta. Celkově jsem udržel

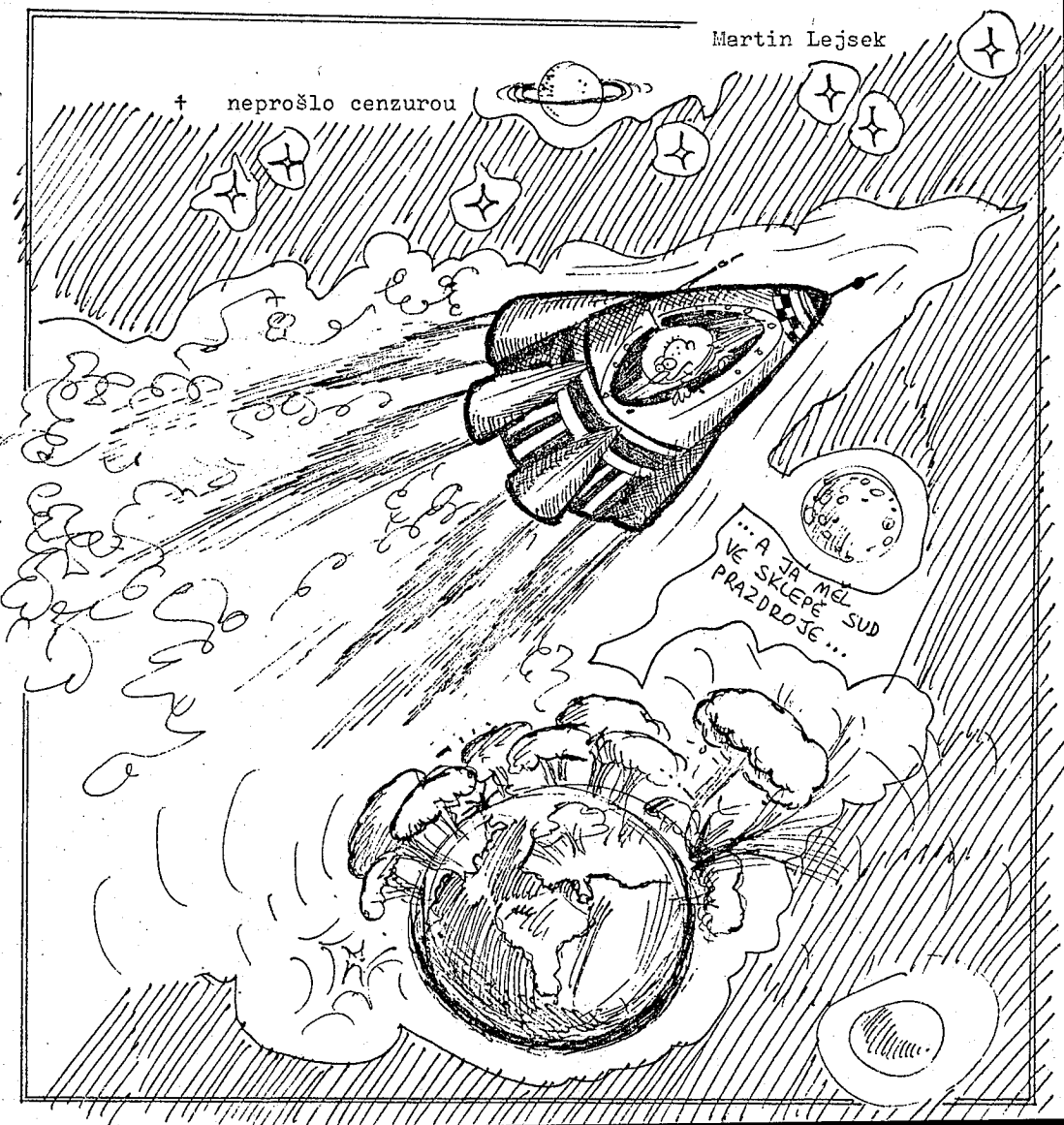
pěkné 25. místo, Jenda byl těsně za desítkou.

Vykoupali jsme se, opět zdravě poobědvali, na cestu si vzali každý 6 Pepsi. Za zbytek zloťků jsme koupili benzín. Zkrátka, reprezentanti, ti se mají.

Do Prahy jsme dojeli, cestu jsme neboursali a ani gumu jsme neprořizli.

Martin Lejsek

† neprošlo cenzurou

TENKRÁT NA ZÁPADĚ

Zatímco jsem vloni odmítl zájezd mocnostmi západu a radši zvolil krásné terény pro OB v Sovětském Svazu, letos jsem po zjištění, že se svými nynějšími sportovními schopnostmi jsem pro OB ztracený, strávil prázdniny aktivním odpočinkem v západní části Evropy.

Po úmorném dvouměsíčním shánění razítek a podpisů jsem byl nakonec opravdu shledán nezavadným a za několik týdnů jsem pak seděl v mezinárodním rychlíku směr München HBF. Přechod hranic bych málem ani nezaregistroval, kdybych náhle nejel úhlednou, čistou, ale přitom velmi chladnou krajinou západního Německa. Malá políčka hustě osetá obilím či osázená zeleninou tu člení krajinu spolu se sytě zelenými loučkami a loukami, les je tu jakoby nůžkami zastřižený a mezitím vším jako hříbky nepravidelně sedí bílé domky s hnědou střechou. Vše je čisté bez jediného pohozeného papíru či konzervy a snad i ta kukuřice je tu v zákrytu. Až se člověku zdá, že ta příroda není moc přírodní.

Po dalších několika hodinách cesty přecházela mírně zvlněná krajina v rovinu a vesnice začly houstnout v Mnichov.

Na hlavním nádraží jsem vystoupil. Lidé čistě a elegantně oblečení /zvláště starší dámy/ se vítali, sháněli vozíky pro svá zavazadla. Pak náhle zavenulo něco českého a mezi tou čistotou se vynořil můj bratr ve špinavých pracovních riflích a zacákaném triku.

Mnichovské nádraží je plné ruchu. Tisíce trezorů pro zavazadla, předražené stánky s občerstvením, novinami a suvenýry, místo jízdních řádů počítače, které vypíší vlakové spojení zdarma, spousta cestujících a také "penerů" jimž nádražní ruch dává nějkou tu marku, aby si zase mohli zakoupit své tři housky a čtyři litry laciného vína pro další den.

Za stěračem Simky nás očekával lísteček od policie, který oznamoval svou 20,- za nesprávné parkování. Ačkoliv tu jsou všude cedule zákazu stání či zastavení, auta tu přesto parkují. Ti, na které se už nedostane místo při kraji ulice se staví na chodník, nebo prostě zůstanou stát uprostřed ulice

v dalším jízdním pruhu. Auto zde má totiž každý a jezdí s ním pro úsporu zdraví snad i sto metrů od domu, na nákup.

Všude v obchodech je zde spousta věcí. Firmy se jen předbíhají v nápadech, úpravě, ceně. Jsou tu spousty laciných digitálek, magnetofonů, šampónů a dalších, českými turisty vysněných druhů zboží, které zpočátku člověka uchvátí. Při návštěvě bytů se ale divíte: Proč nemají digitálky, rádia, magnetofony, video? Nakonec pochopíte. K čemu, k čemu to všechno zboží! Kdo to koupí?

Mnichov je poměrně nevýrazné, ploché město, a proto se nebudu o něm více rozepisovat. Za zmínku stojí snad jen Olympijský areál, nad jehož architekturou se člověk musí s údivem pozastavit.

Z Mnichova jsem odjel na 10 dnů do Švýcarska. Byl jsem zde hostem u svých známých v městečku Münsingen, které leží mezi Bernem a Thunem. Zde mne čekal bohatý a únavný program, který naplňoval můj čas tak, že téměř nebylo kdy spát. Mimo prohlídky Bernu a Thunu, výletů do nízkých i vysokých Bernských Alp/Niederhorn, Gentrish, Sustenpass, Jungfrauojoch/ a mimo ochutnávek specialit zdejší kuchyně, byly na programu i tři závody v OB.

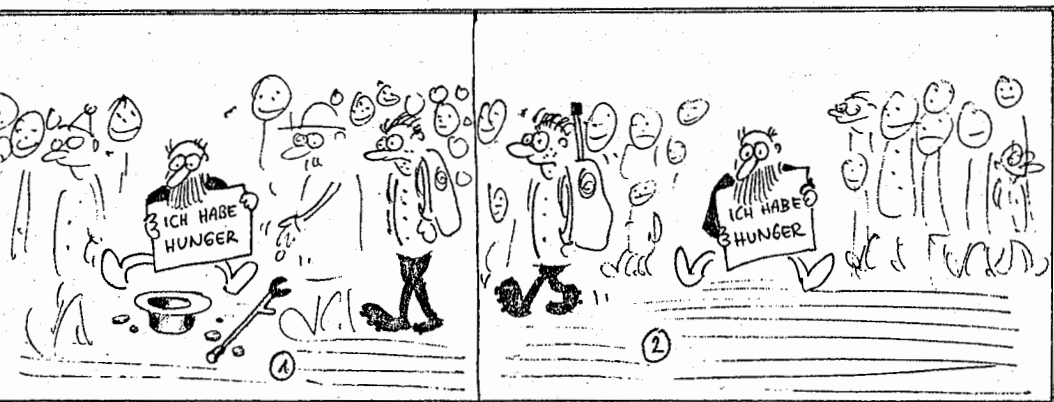
První z nich - National B-lauf - se konal v Brunnitalu nedaleko Altdorfu. Startovní listinu, kterou oburží každý závodník na uvedenou adresu v přihlášce, jsem už měl připravenou v Münsingenu. Startoval jsem v 11.22'00. Časy zde totiž nejsou transformovány do jiného startovního času. Má to výhodu pro závodníky, kteří nemusejí neustále přepočítávat v kolik to vlastně startují a nevýhodu pro počtáře, kteří musí počítat v šedesátkové soustavě. Ovšem s pomocí počítače to je hračka.

V den závodu jsme odjeli do Brunnitalu. Prostor ležel v nadmořské výšce 1200 - 1600 m. Z dálky nás již vítaly stěny třítisícovek, které se kolmo tyčily nadprostorům závodu. Aby tratě nebyly s příliš velkým převýšením, byl start dosti vzdálený od shromaždiště, hlavně výškově. Přesto jsme na trati M 21 dlouhé 9,65 km s 20 kontrolami museli nastoupat alespoň 440 m. Ke startu se připravilo asi 900 závodníků, kteří si museli sami zakreslit tratě v čase závodu. Každý závodník

dostal na startu "svoji" mapu nadepsanou svým jménem, časem... Kontroly se štípají do políček na mapě. I já jsem dostal mapu a kupodivu téměř se svým jménem /Pepo Ulehla/. Tisk na syntetickém papíře byl perfektní a jak jsem později poznal, souhlasil i obsah. Jenže česká fixka vyrobená pro nadmořské výšky do 1000 m na startu už nepsala. Ptal jsem se pořadatelů, zda by nějakou neměli, a'e'marně. Asi mi nerozuměli, nebo co. Naštěstí byla u zákresu jedna volná. Použil jsem ji.

Při obkreslování trati jsem si vedl dobře. Prvních pět kontrol trati ME jsem měl zakresleny co by dup. Naštěstí moje trať M 21 byla zpočátku úplně stejná, a tak jsem zjistil díky této chybce, že vlastně běžíme všichni v podstatě stejnou trať. Díky maďarským testům, které nám dává Pepa B. při tréninku suché mapy, jsem již na zákresu skoro "dobehl" závodníka, který startoval přede mnou.

Vyrazil jsem svižně do těžkého terénu. Kameny a klacky ve vysokém podrostu mi však dovolily pouze jakési přískoky v křečích. Řídkým vzduchem neukojené plíce žádaly více kyslíku. Nicméně první polovinu jsem se pohyboval poměrně rychle a mapově dobře. Moje orientace však skončila v otevřeném terénu, kam jsem vběhl omámen řídkým vzduchem, a kde jsem se sužujícím, ale vábícím pocitem uviděl mohutnou stěnu třítisícové hory, která tu stála přímo přede mnou. S očima nahoru jsem klopytál horskou pasekou, až jsem upadl celým předloktím do "Sonnenkuchen" /doslovně sluneční koláč/, který nebyl ještě od slunka moc vysušený. Nezbylo, než se umýt i s busolou v ledové horské bystřině. Navíc se v postupu pášlo stádo

překrásných krav, tak jak je známe z mléčných čokolád. Moje neznalost jejich důvěřivosti a zvědavosti /navíc nepoznám krávu od býka/ způsobila značnou úchytku v azimutu, až za okraj mapy. Nelze se tedy divit, že jsem kontrolu hledal snad patnáct minut. To už jsem také začínal vnímat puchýře na patách. Druhá polovina závodu byla pro mne už jen trápením a bojem o život. Dosáhl jsem času 2.03'19'', vítěz byl o 24 minut lepší. Ze 41 startujících jsem jich porazil 24, ale z nich 15 nedokončilo.

Druhým závodem byl Berner Einzel-OL na tréninkové mapě z předloňského MS. Startujících tu bylo o nějakou tu stovku více. Organizační způsob byl podobný jako v Brunnitalu až na to, že tratě byly na mapách natištěny a výsledky v cíli zpracovával počítač. Mapa byla perfektní co do tisku i obsahu. Terén byl běžitelnější, ale bažiny s nedostatkem kyslíku v 1700 metrech byly únavné. V oknech mraků se objevovala Jungfrau, mnich a Eiger, a tak díky tomu všemu umístění Pepo OLEKLY nebylo slavné. Mimo 14 Švýcarů jsem porazil i dva Japonce a Miroslava Halabu z Los Caballeros, což mne potěšilo. Startovalo 83 závodníků na trati 9,76 km dlouhé s převýšením 530 m a 15 kontrolami. Vítěz běžel 1.11'11'' a já 1.41'28''. Příroda byla krásná.

Výsledky své kategorie obdrží každý závodník do týdne poštou.

O třetích závodech - tréninkových štafetách - se nebudu zmiňovat, neboť opět nešlo nic vytknout. Snad jen to, že ani plochý terén, nízko položený /1000 m/ mi nepomohl.

Ještě jednou jsem navštívil Mnichov, a pak brzy vypršel čas mého pobytu. K vlaku jsem přiběhl, jako vždy, na poslední chvíli. Mnichov začal řídnout ve vesnice a já jsem se odebral do českého jídelního vozu. Na otázku "Was wünschen sie bitte?" jsem řekl: "Jedno pivo." "Ale tady se ještě platí v markách!?" Nechápatý údiv vrchního jsem pochopil až při pohledu na slovenskou rodinku, které všechny peníze proměnila ve výhodné zboží, a tak vedle kufrů, balíků a tašek, vlekla ještě čtyři dvacetikilové soudky PERSILU.

Pivo nakonec stálo jen 2,30 DM, což je proti Mnichovu poměrně laciné. Odešel jsem zpět a začal dřímat.

Přechod hranic bych opět ani nezaregistroval, kdyby nezačalo to české dudlaj, dudlaj pražců, proložené občas úderem hlavy do okna.

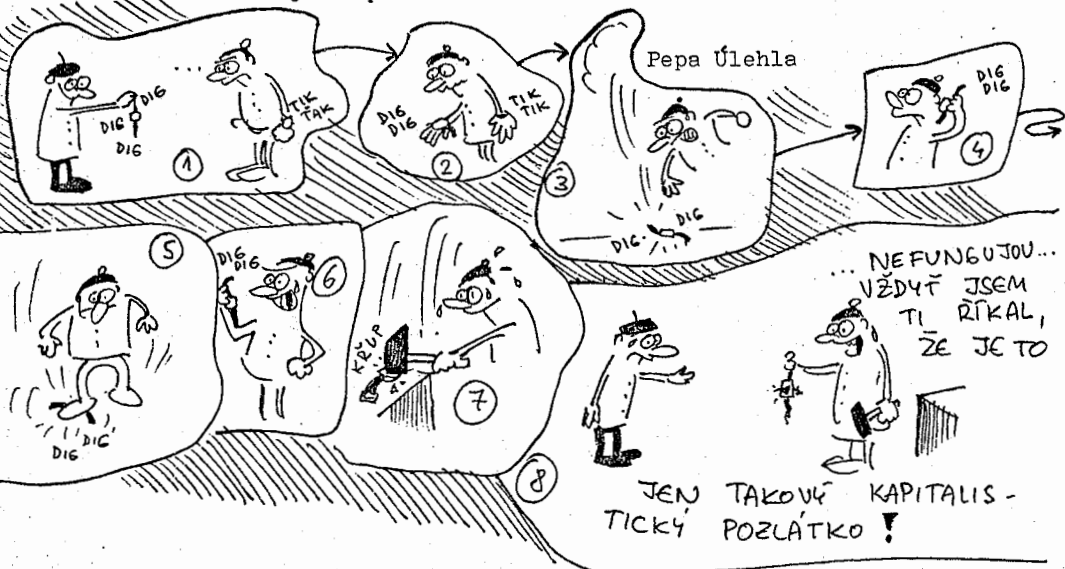
Po celní a pasové kontrole se ozývalo od vedlejšího okna: "Pořád nemáme lokomotivu". "No tady je!" "To není naše, to je německá, co nás tahla sem." "Hele, průvodčí!" "Asi ho chce ukecat, aby nás odtáhl do toho, do Domažlic. Neukecal ho." "Asi ji teď bude teprve hledat. No jo, už jsem doma." "Hele tamhle jede."

Po chvíli jsem opět vyrazil do jídelňáku. Večeře a dvě pívka jen za 32,80. To jsou jen tři marky. Bože, jak to tu máme laciné. Před hranicemi jedno pivo za 2,30. Čtyřicet pane vrchní, to je dobré.

A potom mne uklímbaly k spánku ty pražce starých českých kolejí.

V Praze mne ještě na chvílku probudilo hlášení "V důsledku opravy pražské tramvajové sítě přerušen provoz všemi směry", bušení pěstí do automatu na lístky, tramvaj, která mne bez ohlášení dovezla někam jinam a pěší túra domů.

A tak jsem spal dál...

V NDR S JULČOU

Po loňských zkušenostech jsme se jeli i letos do NDR na třídní závody najíst. Oproti minulému roku nás však vyrazilo na cestu o 120 % více.

Již rozdělení do vozů nasvědčovalo bohatému víkendů. Rozdělili jsme se na dvě skupiny: na nakupující a na konzumující. První auto v obsazení Předsedová, Předseda, Barba, Malý Jeřáb a Kenálník tedy vyrazilo již brzy odpoledne. Členové naší skupiny měli sraz v pět hodin, já v půl páté na konečné v Kocylisích. V pět hodin jsme se tu Já, Mladej a Hluoujda opravdu sešli. Chybělo jen auto s řidičkou Julčou a technikem Ondrou. Jejich zpoždění signalizovalo poruchu ještě před opuštěním města, z čehož jsme se radovali, neboť co můžeš opravit hned, neodkládej na zítra.

Pak jsme nasedli, za Zdiby si vydechli a pokračovali směr Varnsdorf.

Julča, o níž jsem slyšel po cestě do Maďarska hanebné pomluvy, se již patrně polepšila. Brzdu s plynem si pletla jen zřídka a při výkřiku Technika "doprava" se naše těla opravdu hrnula setrvačností prudce doprava. Prvních sto kilometrů byla jízda klidná. Mimo to, že občas nebrzdily brzdy, což nahradila ruční brzda nebo plech promačklý až na kolo pod nohou zpoceného technika, se nedělo nic zvláštního.

První zpestření přišlo za Novým Borem. Přestala svítit kontrolka dobíjení. Zastavili jsme a zkušeně, po několika minutách hledání, jsme hned odhalili závadu: přetržený klínový řemen. Nastal koncert pro deset rukou. Výměna klínového řemenu za třicet minut plus něco na očistu deseti rukou a pěti obličejů.

Ve Varnsdorfu jsme po dotaze, proč do nás pořád narážejí ze zadu auta, vyměnili pojistku pro brzdová světla, která hned za hranicemi zase shořela. Poté nás spíše zajímaly maďarské oříšky, a proto jsme na technické vybavení našeho vozu zapomněli. Při navigaci Technika "doprava" šla naše těla opět doprava, a tak jsme po několika smyčkách dorazili do Senftenbergu jen o hodinu později. Zde na nás už čekal jenom vzkaz

přilípnutý na dveřích nádraží. Byla zde popsána cesta do Hoseny - centra závodů. Posledních pět kilometrů jsme díky tomu jeli už "rychle". Za hodinu, když tachometr signalizoval třicet kilometrů od Senftenbergu, nás zastavil místní hosenský příslušník. Jaká byla naše radost! Nejen, že kontroloval pouze doklady, ale byli jsme zde, v místě zítřejších závodů.

K mému překvapení jsem byl přihlášen do elity. Po obšírném vysvětlování Ondrovi, ať si se mnou průkez vymění, že elita je lepší, že teprve v elitě se ukáže, co umí, mě přemluvil, a tak jsem mohl obhájit loňský titul v jednadvacítkách.

Ráno jsme vyrazili na trať závodu. Terén byl plochý, píssečný až uhelnatý, s měkkou podložkou. Mapa byla, řekněme, velmi generalizovaná. Trať byla zpestřena několika asfaltérskými úseky. Protože se závody odehrávaly v uhelné pánvi, mohl se čas dosti přesně měřit špinavostí závodníků. Například v naší kategorii byl v obličejích nejméně černý Bob Hájk. Jeřáb byl již více začmoudlý, a pak závodníci přičernávali přes Mladého, Mě, Předsedu až po Kanálníka, který kdyby si odplívl do ohně, pak by ten jáseovým plamenem zahořel. Pomocí seřazení závodníků podle barev se také brzy přišlo na špatně spočítaný Jeřábův čas, jehož lísteček se dlouho bělal až na potupném posledním místě.

Večer jsme se věnovali zdejší gastronomii. My z druhého vozu, kteří jsme měli všechny peníze jen pro tento účel, jsme si mohli dovolit jít spát později, a tak jsme pak Bardoslava trochu pozlobili.

Druhý den byly závody na kraji krásného průmyslového města Lauchhammeru. Terén byl podobný prvnímu dni s tím, že bylo méně lesa, méně kopců, méně písku, více uhlí, víc asfaltérských úseků. Čas se tu měřil obdobně. Zlí jazykové po návratu z hald a kališť tvrdili, že si připadali jako na měsíci. Já osobně jsem byl s přírodou spokojen, neboť jsem si připadal jako uhlobaron při prohlídce svého revíru.

Večer jsme se opět věnovali gastronomii.

Třetí den byly štafety. Zde je třeba poznamenat, že pro nevalný Berdův začátek byla naše nejlepší štafeta až druhá ze štafetou Libercobrns.

Za odpoledního podzimního slunce jsme se vypravili na cestu domů. Po třech dnech běhání jsem teď místo Technika na předním sedadle zděšeně brzdil já, neboť vzadu se skrčenýma nohama jsem sedět nemohl. Z klidné cesty nás vytrhlo kuckání motoru a poskokování auta. Zastavili jsme. Předsedovo vypulírované MB zmizelo v dáli. Když se po chvíli podařilo nastartovat, popojížděli jsme pomalu přískoky vpřed. Zanedlouho jsme přískákali až k čekajícímu MB. Nastal koncert pro Předsedovy ruce: nečistoty v benzínu a ucpaná tryska, zněla diagnóza. Ještě jsme v rychlosti upozornili, že nám podivně bliká kontrolka - benzín a jeli jsme dál. I přes ekonomický způsob jízdy benzín došel. Předseda opět zmizel v dáli. Eyl krásný podzimní den, nezbyvalo než čekat. Když se v protisměru objevilo známé šedomodré auto, a pak postavička s kanistrem, zaplesali jsme. Manažer našeho vozu dolil benzín a opět odběhl. Na povel: motory natočit si ale startér brumlal bez odezvy. Nezbyvalo, než auto vytlačit na vrchol kopce, v němž jsme stáli, a tam ho roztlačit. Zpoceni jsme překonali další skalí. Po kilometru jízdy jsme opět uviděli v zatáčce nervózně přešlapujícího a vyhlížejícího Barda, který strašně spěchal domů. Odtud již následovala celkem klidná cesta.

Když jsme v údolí Liběchovky viděli, že domů přijedeme až za tmy, rozhodli jsme se vyměnit žárovku v pravém nesvitícím reflektoru. Opět nastal koncert pro deset rukou. Po utržení ozdobného rámečku jsme narazili na problém. Jak vyndat žárovku? Roztít sklo? Rady si nevěděl ani zdejší odborník, kterého jsme vyzvali z místní restaurace. Já se svými moskwitschovými zkušenostmi jsem nabádal odmontovat blatník, kolo, kapotu, vyndat rezervu a potom to už půjče samo. Nakonec se přece jen Technikovi podařilo žárovku vyměnit, ale bezúspěšně. Opět svítily jen parkovací. Po hodinovém koncertu jsme další opravu vzdali a vyrazili ku Praze.

Za Mělníkem se již setmělo a Julča musela rozsvítit. A jaký div? Obě světla svítala! Za Zdiby jsme si vydechli ...

Pepa Úlehla

ČS pohár - elita

M	
1. Kačmarčík TŽ	497,01
6. Ditrych	469,54
12. Zuzánek	454,44
16. Uher	439,70
27. Úlehla	399,37 sestup

D	
1. Kuchařová TeslaB	500,00
9. Uhrová	408,88
11. Lacigová	405,40
13. Pešková VŠST Lbc	396,25
18. Židlická	306,86 sestup
20. Nováková	299,17 sestup

Celostátní žebříček jednotlivců

M 21	
1. Dušátko RHFK	394,05
12. Holas	371,92
13. Kunc	369,22
14. Táborský	367,61
15. Konopáč	361,98
19. Němeček J.	356,26
78. Doubeľák	257,14
98. Borůvka	237,30
113. Němeček K.	224,81
116. Pachner	218,83

D 19	
1. Kaletová TŽ	400,00
5. Juliusová	373,44 postupE
23. Mecounová	321,11
45. Eěhounová	283,99
48. Rybiářová	269,36
83. Dohnalová	182,03
celkem hodnoceno 100 závodnic	

celkem hodnoceno 181 závodníků

Národní žebříček štafet

M 19	
1. VŠ 1	300,00
5. VŠ 2	294,01
15. VŠ 3	274,39
29. VŠ 4	244,48
65. VŠ 5	76,79
66. VŠ 6	66,71
celkem hodnoceno 66 štafet	

D	
1. VŠZ Brno	299,81
2. VŠ 1	296,29
10. VŠ 2	264,85
16. VŠ 7	224,62
20. VŠ 5	167,34
21. VŠ 4	159,40
celkem hodnoceno 28 štafet	

M 35	
1. VŠB Ostrava	300,00
2. VŠ	300,00
celkem hodnoceno 15 štafet	

Celostátní žebříček LOB

ME	
1. Pa.elek VŠZ	297,658
2. Kunc	290,598
5. Zuzánek	282,500
21. Uher	163,144
M19-20	
1. Petr VŠST Lbc	294,773
15. Harant	174,321

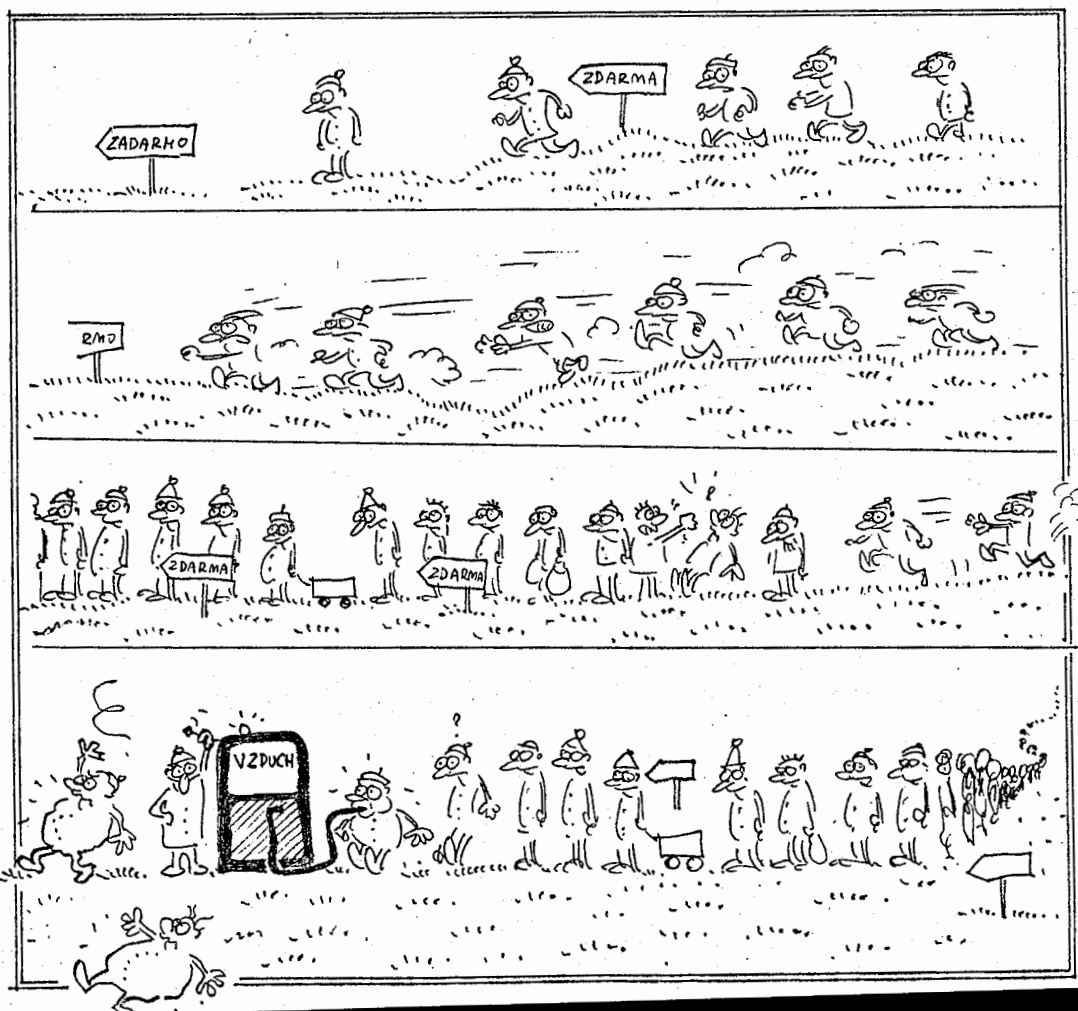
M21-34	
1. Fišera PF Ústí	300,000
3. Konopáč	262,681
7. Pachner	257,635
10. Úlehla	250,198
12. Hásek	248,953

Městský žebříček

M19-20		
1. Čermák Kač.	584,80	
2. Hlubuček	576,47	
celkem 12 závodníků		

M21-34		
1. Semík Sl IPS	582,26	
2. Dohnal	573,92	
5. Pachner	530,26	
14. Hásek	446,69	
16. Hora	442,54	
33. Polák	337,21	
35. Strnad	315,59	
38. Krásný	298,50	
celkem 59 závodníků		

D19-34		
1. Hejzlerová Sparta	550,39	
2. Dohnalová	534,53	
10. Pachnerová	458,15	
12. Horová	449,45	
13. Fiedlerová	434,98	
19. Hořinková	379,72	
24. Tyburcová	316,74	
25. Hronová	313,97	
28. Borůvková	2284,75	
38. Kreisingerová	192,44	
celkem 39 závodnic		

Mistrovství světa Zalaeegerszeg 2. - 4. 9. 1983

jednotlivci

M	1. Berglia	NOR	96,31	D	1. Kringstad	SWE	68,32
	2. Thon	NOR	98,51		2. Scogum	SWE	76,05
	3. Daehli	NOR	101,00		3. Kotlonen	FIN	76,11
	6. Kačmarčík		104,21		11. Kuchařová		79,55
	13. Pollák		109,12		32. Kalibánová		96,53
	19. Ditrych		113,12		34. Bártová		97,37
	25. Pavelek		116,09		46. Volfová		113,50

štafety

M	1. NOR	232,39	D	1. SWE	190,25
	2. TCH	234,17		2. TCH	196,54
	/Uchytíl, Ditrych, Pollák, Kačmarčík/			/Kalibánová, Bártová, Hlaváčová, Kuchařová/	
	3. SWE	234,21		3. DAN	204,25
	4. SUI	234,23			
	5. GBR	236,32			

M ČSSR 1. - 10. 1983

jednotlivci

M 21-	1. Hlaváč	VŠZ	90,24	D 19-20	1. Matoušová Jičín	73,14
	8. Zuzánek		100,20		5. Juliusová	82,40
	22. Ditrych		108,29	D 21-	1. Hlaváčová	VŠZ 64,28
	26. Uher		111,57		6. Lacigová	73,03
	32. Kunc		115,06		17. Uhrová	87,53
	33. Táborský		118,02			

štafety

M	1. VŠ 3	181,49	D	1. VŠZ Brno	170,16
	/Uher, Ditrych, Zuzánek/			5. VŠ	188,15
	12. VŠ 2	206,12		/Juliusová, Uhrová, Lacigová/	
	/Táborský, Dcubalík, Kunc/				
	14. VŠ 1	213,05			
	/Hořínek, Němeček, Lejsek/				

M ČSSR DT 7. 5. 1983

M 19-20	1. Macháček	96,10	D 19-20	1. Slaninová RHKK	87,42
M 21-34	1. Kačmarčík TŽTř	131,13		Juliusová	vzdala
	7. Ditrych	144,09	D 21-34	1. Hlaváčová	VŠZ 73,02
	13. Hořínek	155,48		19. Lacigová	121,39
	19. Kunc	164,37			
	30. Holas	196,37			

M ČSSR LOB 26. - 27. 2. 1983

jednotlivci			štafety		
M 21-34	1. Pavelek	VŠZ 97,46	M	1. VŠB Ostrava	149,12
	3. Zuzánek	102,45		2. VŠ 2	151,21
	7. Kunc	106,55		/Konopáč, Zuzánek, Kunc/	
	16. Konopáč	115,45		8. VŠ 1	164,42
	21. Hásek	125,48		/Holás, Hásek, Pachner/	
	27. Pachner	141,33			

P ČSR 17. - 18. 9. 1983

jednotlivci					
M 21-34	1. Kačmarčík	TŽTř 86,42	D 19-20	1. Slaninová	RHK 81,00
	7. Ditrych	94,02		6. Juliusová	93,19
	8. Zuzánek	94,36	D 21-34	1. Bártová	Jičín 63,21
	9. Uher	95,43		9. Lacigová	77,49
	27. Táborský	112,32		15. Uhrová	85,55
	28. Kunc	113,12		32. Macounová	102,49
	32. Němeček J.	115,29			
	38. Holás	118,46			

štafety					
M	1. VŠ 3	162,13	D	1. VŠZ Brno	116,45
	/Uher, Zuzánek, Ditrych/			3. VŠ 1	122,39
	6. VŠ 1	177,10		/Lacigová, Uhrová, Juliusová/	
	/Hořínek, Němeček J., Lejsek T./			VŠ 2 /Macounová/	
	8. VŠ 2	179,02		nesešly se - čisk.	
	/Táborský, Holás, Kunc/				

P ČSR DT 16. 4. 1983 Jičín

M 19-20	1. Hubáček	VŠZ 105,04	D 19-20	1. Slaninová	RHK 104,35
	2. Macháček	105,04		3. Juliusová	111,12
M 21-34	1. Kačmarčík	TŽTř 138,45	D 21-34	1. Kuchařová	Tesla 88,51
	3. Zuzánek	145,30		15. Lacigová	114,56
	12. Hořínek	154,21		25. Macounová	130,01
	17. Holás	156,41			
	26. Kunc	159,51			
	33. Vik	173,50			

P ČSR NOB 14. 5. 1983

M 21-34	1. Henych	FS 79,49			
	6. Úlehla	100,39			
	23. Němeček J.	117,45			

P ČSR LOB 19.- 20. 1983

jednotlivci				štafety	
M 19-20	1. Schindler Chem.	66,50	M	1. VŠB Ostrava	146,53
	13. Harant	88,17		2. VŠ 1	148,12
M 21-34	1. Pavelek VŠZ	69,35	/Holas,	Zuzenek, Úlehla/	
	2. Kunc	70,33		6. VŠ 2	153,20
	12. Pachner	78,32	/Hásek,	Konopáč, Pachner/	
	15. Konopáč	79,22			
	18. Úlehla	82,40			
	23. Zuzánek	84,10			
	28. Hásek	87,39			

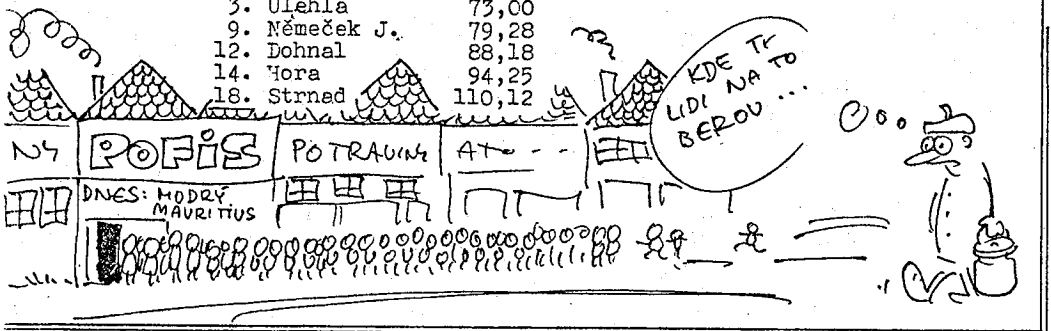
Přebor Prahy 10. - 11. 9. 1983

jednotlivci					
M 19-20	1. Schindler Chem.	62,31	D 19-20 1. Matajová Eko	167,22	
	8. Hlubuček	84,13		5. Tyburcová	89,44
M 21-34	1. Henych FS	72,00	D 21-34 1. Becková Eko	55,43	
	4. Lejsek M.	75,39		4. Běhounová	67,03
	5. Hořínek	76,31		9. Židlická	73,49
	10. Kunc	83,20			
	15. Úlehla	87,40			
	25. Němeček K.	96,24			

štafety					
M	1. RH SNB	195,08	D	1. FS 1	274,47
	2. VŠ 4	214,50		VŠ 1	disk.
/Pachner, Úlehla, Ditrych/			/Juliusová, Macounová, Běhounová/		disk.
	3. VŠ 2	214,56		VŠ 2	disk.
/Hořínek, Němeček J., Lejsek M./			/Pachnerová, Borůvková, Fiedlerová/		
	VŠ 1	disk.			
/Táborský, Lejsek T., Kunc/					
	VŠ 3	disk.			
/Němeček K., Vik, Holas/					

MP MOB 23. 4. 1983

M 19-20	1. Schindler Chem.	56,36	D 35	1. Lukšanová	67,32
	6. Hlubuček	69,21			
M 21-34	1. Henych FS	67,52	M 35	1. Lukšan	63,09
	3. Úlehla	73,00			
	9. Němeček J.	79,28			
	12. Dohnal	88,18			
	14. Hora	94,25			
	18. Strnad	110,12			

KP DT 27. 3. 1983

M 21-34	1. Henych FS	118,33	D 21-34	1. Becková Eko	82,18
	2. Laciga	121,19		2. Macounová	91,48
	3. Hořínek	123,18		5. Lacigová	101,45
	5. Holas	127,48			
	7. Vik	129,18	M 19-20	1. Macháček	89,59
	9. Kunc	130,43		5. Lejsek T.	103,40
	16. Němeček J.	139,43		6. Harant	104,56
	18. Úlehla	144,30		11. Hlubuček	133,14
	19. Táborský	149,02			
	24. Hora	156,35			
	26. Dohnal	164,46			
	29. Strnad	204,30			
	Němeček K.	disk.			

3 denní Gottwaldov 29. - 31. 7. 1983

H 10 N	1. Vřešťál Brno	47,19	D 21 A	1. Lacigová	166,35
	21. Pachner P.	105,13		13. Židlická	192,47
	45. Pachner O.	194,49	D 21 B	1. Bimková VŠB	166,09
H 19 B	1. Dorničák JZD	145,28		7. Běhounová	188,30
	2. Hlubuček	147,42		26. Pachnerová	228,26
H 21 A	1. Opletel VŠB	185,32	D 35 A	1. Korik Budapest	138,07
	5. Táborský	187,34			
	15. Vik	198,21	H 21 E	1. Neumann VŠB	189,26
	22. Laciga	204,24		2. Hořínek	189,30
	23. Lejsek M.	204,52	H 35 A	1. Richters MarLez	161,03
	27. Úlehla	220,07		10. Pachner	189,41
	Holas	disk.	H 50 B	1. Jurman Šumperk	119,23
				4. Král	141,40

5 denní Jičín 2. - 6. 8. 1983

H 21 E	1. Kačmarčík TŽT	349,58	D 21 E	1. Bártová Jičín	311,01
	3. Zuzánek	367,00		12. Uhrová	388,46
	4. Ditrych	385,37		14. Nováková	397,38
	Hořínek	disk.	D 19	1. Juliusová	307,00
	Uher	disk.	D 21 A	1. Kovacs HUN	300,04
	Úlehla	disk.		5. Macounová	328,37
H 10 N	1. Vřešťál Brno	106,25		11. Běhounová	349,44
	Pachner O.	disk.	D 21 C	1. Hořínková	304,52
	Pachner P.	disk.		14. Pachnerová	389,29
H 19 A	1. Nagy HUN	287,09		19. Beštáková	395,55
	5. Harant	303,34		33. Kreisingerová	456,51
	Lejsek T.	274,28		Kuncová	disk.
H 19 B	1. Štěpán RHHK	274,28			
	Hlubuček	disk.	H 21 B	1. Čermák FS	300,48
H 21 A	1. Hertel Gottw	337,28		20. Hora	369,05
	2. Konopáč	343,03		39. Polák	393,57

H 21 A	15. Kunc	373,03	H 21 C	1. Horký Praga	275,39
pokrač.	17. Němeček J.	377,25		16. Pichal	315,58
	21. Holas	388,08		39. Krásný	378,00
	28. Vik	396,34		Janata	disk.
	Táborský	disk.	H 35 A	1. Sklenář Olo.	295,08
	Lejssek M.	disk.		7. Pachner	367,20
	Ďoubalík	disk.	H 40	1. Conrad H, DDR	257,39
H 50	1. Novák O.Lokop	265,17		4. Dohnal	301,26
	8. Král	302,30			
	14. Kreisinger	330,24			

CŽ Brno 28. - 29. 5. 1983

jednotlivci

ME	1. Pevelek VŠZ	93,27	DE	1. Hlaváčová VŠZ	69,48
	10. Hořínek	107,43		6. Nováková	83,24
	15. Úlehla	110,32		9. Lacigová	85,18
	16. Matyk	110,56		12. Uhrová	85,38
	Uher	vzdal		13. Židlická	88,21
M 10 C	1. Doležal Tempo	20,14	D19-21C	1. Hubáčková VŠB	55,44
	6. Fiedler P.	32,53		19. Dohnalová	71,43
M19-20A	1. Macháček	78,11		24. Pachnerová	75,51
M21-34C	1. Horký Praga	67,03		Drnková	disk.
	43. Strnad	91,41	D19-34B	1. Cigošová TJG	54,32
M21-34B	1. Škoda VŠST Lib	76,32		12. Hrubá	65,10
	32. Ďoubalík	89,13		16. Běhounová	68,18
	49. Pachner	93,50		18. Rybiářová	69,45
	60. Borůvka	95,57	D19-34A	1. Becková Eko	69,12
M21-34A	1. Fejzlar Chem.	89,22		7. Juliusová	72,25
	7. Holas	92,28	D35-42B	1. Navrátilová RBra	55,49
	8. Laciga	93,10		2. Borůvková	62,58
	9. Kunc	93,17		3. Fiedlerová	65,10
	27. Němeček J.	102,10		4. Hořínková	66,00
	28. Konopáč	102,12	M50-55B	1. Jurman Šumperk	40,14
	29. Táborský	102,20		10. Kreisinger	64,23
M35-42B	1. Jašek VŠB	66,56			
	2. Dohnal	68,44			

štafety

M19-34	1. VŠ 1	170,52	D	1. VŠST Liberec	138,46
/Hořínek, Uher, Macháček/				3. VŠ 1	142,12
	7. VŠ 2	184,16	/Židlická, Lacigová, Nováková/		
/Táborský, Kunc, Holas/			6. VŠ 2		149,00
	VŠ 3	vzdala	/Juliusová, Macounová, Uhrová/		
/Konopáč, Úlehla, Laciga/			15. VŠ 3		166,10
			/Hrubá, Běhounová, Rybiářová/		
M35-	1. VŠ	118,55		26. VŠ 5	201,52
/Borůvka, Pachner, Dohnal/			/Pachnerová, Dohnalová, Drnková/		
			27. VŠ 4		
			/Hořínková, Borůvková, Fiedlerová/		

NŽ Rychnov 4. - 5. 6. 1983

Jednotlivci

ME	1. Pavelek VŠZ	89,52	DE	1. Hleváčová VŠZ	83,03
	8. Uher	96,09		5. Lacigová	89,33
	21. Hořínek	101,54		6. Uhrová	89,49
	27. Úlehla	109,29		7. Nováková	91,17
	Metyk	disk.		9. Židlická	97,04
M 10 C	1. Vřešťál Brno	28,02	D 11 C	1. Boudná Jihlava	35,03
	14. Lukšan P.	54,17		25. Lukšanová E.	101,49
M19-20A	1. Hubáček VŠZ	64,53	D19-34A	1. Kaletová TŽ	69,33
	2. Macháček	68,47		3. Juliusová	70,17
	Herant	disk.		19. Macounová	84,00
M21-34A	1. Gálik VŠZ	81,20	D19-34B	1. Cigošová TJG	71,00
	5. Holas	85,08		5. Běhounová	76,53
	8. Tábořský	86,40		21. Hrubá	90,37
	17. Němeček J.	90,48		24. Rybiářová	91,45
	18. Vik	91,42		45. Dohnalová	106,00
	21. Konopáč	93,31	D 35 B	1. Borůvková	62,39
	26. Němeček K.	95,31		5. Hořínková	69,46
	35. Kunc	97,39		7. Lukšanová	74,08
M21-34B	1. Jirka Loko Q1	80,27	M35-42B	1. Jašek VŠB Ostř.	76,43
	2. Doubalík	82,34		3. Dohnal	82,45
	16. Pachner	91,39	M50-55B	1. Jurman Šumperk	48,20
	41. Borůvka	97,33		17. Kreisinger	91,23

Štafety

M	1. VŠ 1	152,24	D	1. Jičín 1	145,25
	/Hořínek, Uher, Macháček/			2. VŠ 1	156,50
	4. VŠ 2	155,46		/Nováková, Lacigová, Juliusová/	
	/Tábořský, Metyk, Holas/			8. VŠ 2	168,43
	16. VŠ 3	168,16		/Židlická, Macounová, Uhrová/	
	/Zuzánek, Úlehla, Vik/			19. VŠ 3	189,47
	26. VŠ 4	183,20		/Rybiářová, Hrubá, Běhounová/	
	/Němeček, Doubalík, Borůvka/			24. VŠ 5	207,54
Veter.	1. VŠB Ostrava	136,41		/Dohnalová, Šmausová, Lohrová/	
	4. VŠ	158,56		25. VŠ 4	213,25
	/Dohnal, Pachner, Kreisinger/			/Hořínková, Borůvková, Lukšanová/	

NŽ štafet Tempo 12. 6. 1983

M	1. FS	164,36	D	1. VŠ 1	155,13
	2. VŠ 2	167,32		/Juliusová, Uhrová, Lacigová/	
	/Vik, Zuzánek, Ditrych/			6. VŠ 2.	196,22
	3. VŠ 3	175,34		/Běhounová, Macounová, Hrubá/	
	/Tábořský, Kunc, Holas/			12. VŠ 3	254,00
	4. VŠ 1	178,34		/Pachnerová, Fiedlerová, Drnková/	
	/Němeček J., Uher, Macháček/		Veter.	1. VŠ	148,25
	9. VŠ 4	192,07		/Král, Dohnal, Borůvka/	
	/Němeček K., Úlehla, Doubalík/				
	23. VŠ 5	244,56			
	/Píchal, Polák, Matoušek/				
	24. VŠ 6	256,00			
	/Strnad, Čermák, Šlégl/				

CZ Žilina 18. 6. 1983

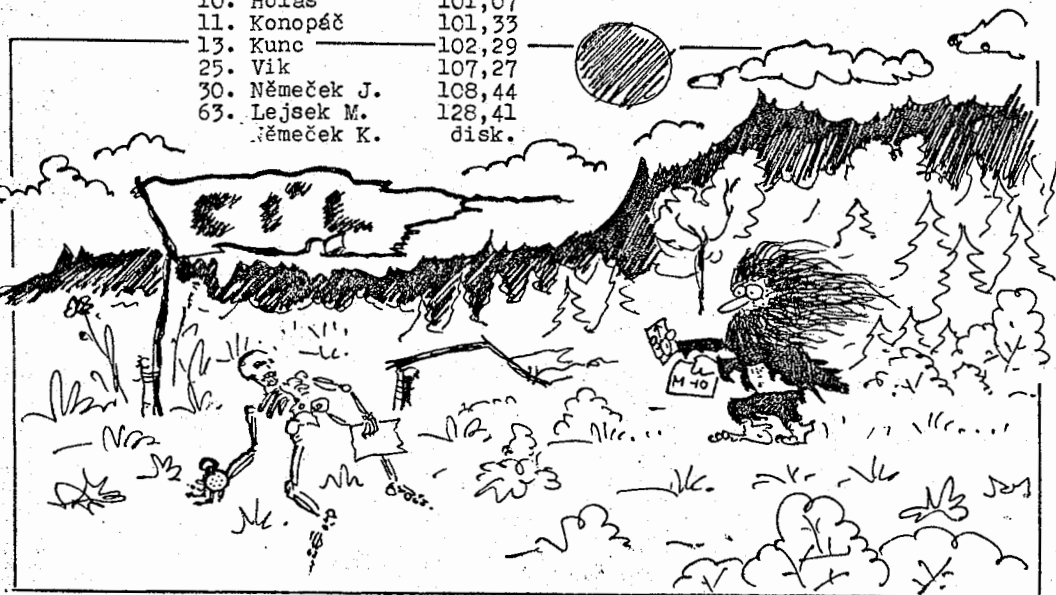
ME	1. Pavelek	VŠZ	91,53
	5. Ditrych		93,46
	18. Úlehla		110,04
	19. Uher		112,22
	21. Zuzánek		113,55
	23. Matyk		114,47
M 19 A	1. Hubáček	VŠZ	63,13
	2. Macháček		64,06
M 21 A	1. Černík	VŠB	81,13
	5. Konopáč		83,58
	13. Němeček J.		86,42
	20. Kunc		89,08
	28. Hólas		93,29
	38. Vik		97,09
	40. Téborský		97,24
	50. Lejsek M.		104,04
	58. Němeček K.		108,24
M 21 B	1. Doubalík		91,14

DE	1. Bártová	Jičín	71,06
	11. Lacičová		94,00
	12. Nováková		99,14
	15. Uhrová		110,26
			disk.
D 19 A	1. Kaletová	TŽ	79,16
	7. Macounová		86,30
	9. Juliusová		87,53
D 35 C	1. Borůvková		85,38

CZ Třinec 19. 6. 1983

ME	1. Pollák	VŠT Koš	99,47
	3. Zuzánek		104,30
	5. Ditrych		106,55
	13. Uher		111,08
	28. Úlehla		123,39
	Matyk		disk.
M19-20A	1. Macháček		81,14
M21-34A	1. Dušátko	RHHK	96,27
	6. Téborský		98,55
	10. Holas		101,07
	11. Konopáč		101,33
	13. Kunc		102,29
	25. Vik		107,27
	30. Němeček J.		108,44
	63. Lejsek M.		128,41
	Němeček K.		disk.

DE	1. Kuchařová	Tesla B	77,03
	7. Lacičová		98,55
	9. Uhrová		101,04
	13. Nováková		107,22
	16. Židlická		112,33
D19-34A	1. Hájová	Farm.	70,23
	6. Juliusová		77,25
	10. Macounová		80,24
D 35 C	1. Borůvková		54,48

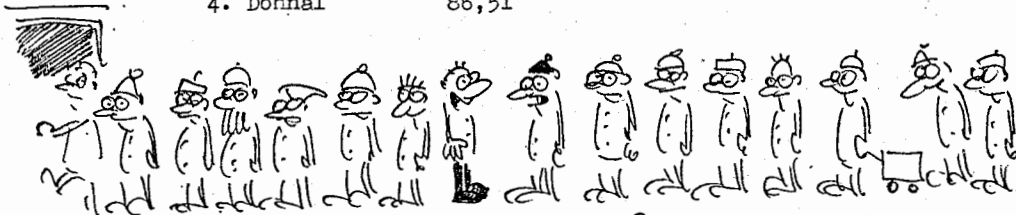

NŽ Liberec 25. 6. 1983

ME	1. Kačmarčík TŽ	86,03	DE	1. Kuchařová TeslaB	74,43
	5. Uher	90,00		9. Uhrová	91,50
	8. Zuzánek	91,58		12. Lacigová	97,50
	11. Ditrych	93,03		17. Židlická	136,23
	22. Úlehla	105,10	D19-34B	1. Mikešová JNB	78,40
M 10 N	1. Grégrová Tur.	31,08		9. Juliusová	86,00
	5. Pachner O.	75,13		11. Rybišřová	87,52
M 10 C	1. Zlesák Jilem.	35,50		17. Dohnalová	91,14
	11. Pachner P.	58,53		18. Macounová	91,30
M19-20B	1. Schindler Chem	75,21		22. Běhounová	94,55
	2. Macháček	76,20	D35-42B	1. Beránková VŠ Plz	63,54
M21-34B	1. Dušátko RHHK	77,57		2. Borůvková	66,35
	2. Holas	79,11		3. Hořinková	68,09
	3. Táborský	82,23		5. Fiedlerová	69,26
	8. Vik	87,07	D19-34C	1. Krafková JNB	79,40
	12. Němeček K.	90,19		18. Pachnerová	113,01
	32. Pachner	101,44			
	43. Ďoubalík	108,05	M35-42B	1. Zakouřil Jičín	75,32
	45. Borůvka	108,22		2. Dohnal	79,43
M21-34C	1. Richters MLáz.	70,35	M50-55B	1. Dvořák RHHK	61,28
	5. Krásný	79,22		7. Kreisinger	82,46
	13. Strnad	89,58			

NŽ Liberec 26. 6. 1983

ME	1. Ditrych	101,55	DE	1. Kuchařová TeslaB	71,51
	9. Zuzánek	113,49		4. Uhrová	81,50
	14. Uher	117,16		8. Židlická	92,42
M 10 N	1. Mágř Chomutov	25,44		9. Lacigová	93,47
	4. Pachner O.	62,41	D19-34B	1. Juliusová	62,17
M 10 C	1. Čenovský Kač.	14,55		11. Běhounová	74,06
	4. Pachner P.	17,30		12. Macounová	74,13
M19-20B	1. Macháček	78,35		16. Rybišřová	76,13
M21-34B	1. Lhots FS	79,32		21. Dohnalová	80,03
	3. Němeček K.	85,16	D35-42B	1. Borůvková	64,54
	21. Borůvka	95,36		2. Hořinková	68,37
	23. Táborský	95,51		8. Fiedlerová	90,15
	27. Vik	97,18	D19-34C	1. Marková PF Ústí	68,56
	37. Holas	102,52		5. Pachnerová	74,10
	56. Pachner	125,39			
	Ďoubalík	disk.	M21-34C	1. Horký Praha	69,23
M35-42B	1. Bílek Jičín	80,01		11. Strnad	89,59
	4. Dohnal	86,51			

... NEVĚTE CO DOSTALI ? ...

LOB Olomouc 8. - 9. 1. 1983

jednotlivci

ME	1. Gorný	133,37	M21-34	1. Fišera	PF Ústí	116,40
	7. Kunc	146,14		5. Úlehla		130,02
				30. Hásek		151,23

štafety

M	1. VŠB Ostrava	156,28				
	2. VŠ	156,43		/Kunc, Hásek, Úlehla/		

LOB Nejdek 12. - 13. 2. 1983

jednotlivci

ME	1. Kunc	87,30	M21-34	1. Fišera	PF Ústí	70,12
	4. Zuzánek	94,28		7. Konopáč		80,26
	7. Uher	102,06		14. Holas		83,11
				17. Pachner		85,22
				18. Hásek		85,25
				25. Úlehla		87,44

štafety

M	1. VŠ 1	215,35	/Pachner, Uher, Kunc/			
	2. VŠ 2	223,56	/Zuzánek, Holas, Úlehla/			

Veteraniáda 1. 10. 1983

M35-42	1. Vlach VŠB	71,41	M50-55	1. Mikloš BMHory	55,54
	16. Pachner	99,23		6. Kreisinger	75,37
M43-49	1. Borůvka	51,09			

Přebor Prahy družstev 25. 9. 1983 Seletice

1. FS 1	119 bodů
2. VŠ 1	86 "
4. VŠ 2	62 "
7. VŠ 3	28 "
... kdybychom se tak sešli ...	

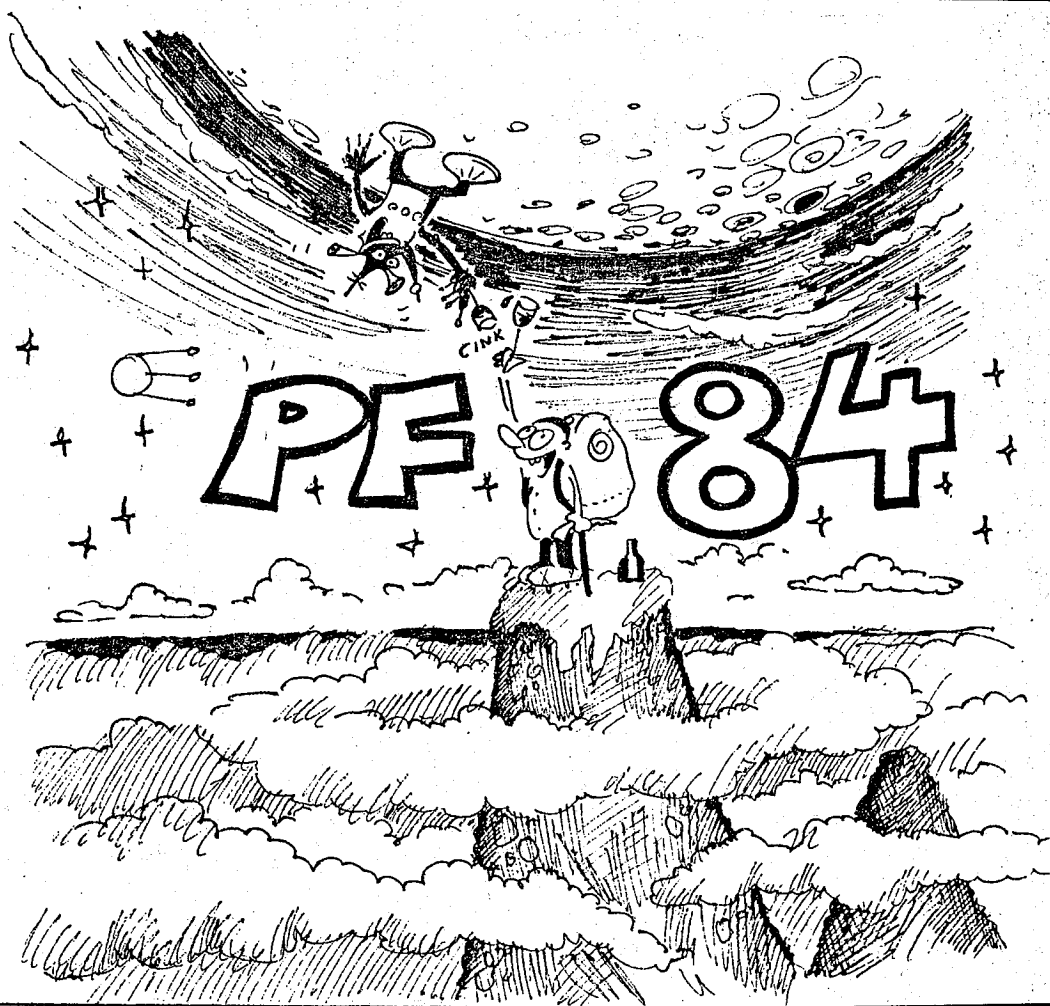
Řebor Prahy LOB Vamberk 22. - 23. 1. 1983

jednotlivci

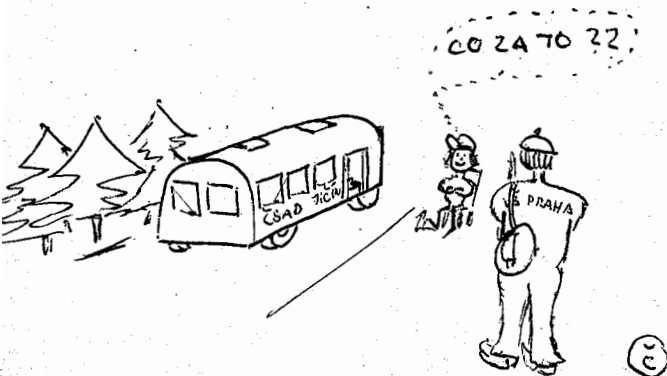
ME	1. Pavelek VŠZ	109,55	M21-34	1. Fišera PF Ústí	84,33
	2. Kunc	109,58		4. Hásek	92,18
	9. Zuzánek	114,48		/řeborník Prahy/	
M 19	18. Uher	132,04	15. Pechner	95,36	
	1. Vavřečka VŠB	87,06	18. Konopáč	96,18	
	5. Harant	90,42	34. Holas	101,34	
	/řeborník Prahy/		44. Hořínek	107,51	
			51. Ůlehla	111,21	

řtafety

M	1. VŠ 2	172,12	/Uher, Konopáč, Kunc/
	2. VŠ 1	175,06	/Zuzánek, Holas, Ůlehla/

SPOLUPRÁCE MEZI ODDÍLY OB V ČSSR

Pro interní potřebu oddílu orientačního běhu TJ Vysoké školy Praha z příspěvků členů oddílu vybrali a zpracovali Z.Polák a J.Úlehla. Kresby maloval P.Ďoubalík.
Neprodejné.

ODDÍL ORIENTAČNÍHO BĚHU

